

محمد و شاحد سخنه خداي تد چه انسان ي په ژبه او بيان لوريکا او تميز بي
ورکا لنور و حیوانانو په نفعه او دنيا سره او خپل خدام پاک هي نازل کا په فضخ
بيان سرد په سخنه مجرم او ابلغ ده له کلام ديوه بولغا او فصحي تاینده او
پاس وي سخنه خاوندره په بيلده ده نستره بل خاوندره او نه بليجېبر دوگريه
شنبهندي دهی چه انسانان چخوب و بخربه پايانی او ده ہر ی بشيعي دنيا
ملهيم دهی درونا مخدود په سخنه پيغمه دهی عليه الصلوات والسلام
په موره ته را و بولد سمه در را او رو ده

بیت

دهی دهی رہبر دکائنا تو ترده جارسم

دهی دهی نامور د سخنوقا تو ترده جارسم

خداي رحمتو نه دهی و هي ددد پر اولاد او اصحاب بو په پرسانه دهی

Ketabton.com

رید ستونی مادی او د پنجه بیز د گوئمی خلان نمی کرد دوی نواهی د دین
سندل ار بدل موربته و رکد وای او در جهت ور بونکو.

جیت

د پنهانی د اسان ستوری
تپید ز حوبی کرد رو بناند
بها ص کره د خدا ای رحمتو ند دوی نازل پر خلورو پا رانو د بی پر غوره
ملگر یوا و ده پر سیپواد خاوندان اما بعد پد دی پودی په و پنا و اسنه
خوره خاصه ده او د نقطه تاج هند د کرمان تاج دی په خالق تعالی د
غوره خاصه آدم پرسنکور که او پیغمبر زمانه کی خدا ای تعالی پر انسانان که
عزرد شاعران او د ویانا خاوندان پس اکرل په الشعرا تلامیذ ارجمند گنگ سوا
او د دوی ویا وی بر کله د اسی خوبی دی په اسان زر اشراح په
موی او د خوب و زر و مریم وی زره په محمد هنگ یم او پاصل پیشون
لقد با رسنی او سهم لدیر ده په د په ویلو د اسی ویا و بخت یم او د پیشی
او در پی می هم د خدکار دی د دیر و قتو ند تیر سول په ما غنیمت د په زره دی

شاواز

شاعر انو نذکره و کابدم او در دوی احوال سره را متول کاندم مگر زمانی مانده فراغ نه
 مر کار او دا پیله می پدر زیره کمی و چرسیوه حکمه پچه بر قند باشد ظالم او د خنان تو شرم بروت
 یه او بیچاره آرام نه در لود او نه فراغ گاهی به مغلو چیاونه کمیل او گاهی به دکر گئین
 دستم سوران وه او رس پر حق تعلی موب خلاص کرو ولد بیغونه ظلم و شخخ او غاصه سوه
 زم و نه ز موبن اوز موبن ملک حاجی میرخان علیه الرحمه دوی له قند باز و یاسته
 او پیشنهادی دوی له جور آزاد کمیل نوز مادره فنا رغ سوله انوه او قلم می بروای
 بعده وقت پهر زماله پارادی خبر سوز موب د پیشنهاد ستر گو تو رام المسلمین و
 ابن قاتل الرفضه والکافرین شاه حسین ادام الله دولته الی یوم الدین بیت
 د پیشنهاد شاه حسین بتوک په ملکانو کی دی لوی ملک
 د حاجی میر غنیلی نزوی گنیت خالق دل دوی حulan داعی
 نوی زه و خوشتم خیل د بارت او مانده تشونیک و کا او الطافی بشکار کا
 په دا خیله امداده بیوره کاندم او د پیشنهاد شاعر انو حال سره را متول کاندم حلہ
 پچه ز موبن پادشاه او د بنیام خیلو دریه سر شاد حسین خلد الله مملکه و سلطنه
 بیچند هم د بی و نیا طاوند او د پیشنهاد شر شو قمن دی نزما و عنجهته چه ژر تی بشرس

لمی سی او د پیشتو د شاعر انو احوال ی قول کرسی سنکاره دوی چ ماله
 دری و شاعر انو د پیشتو احوالونه سرا ی قول کری دی او سعه و قتوشه
 زیدمله و گری یو خوشی دری زنده حالونه او رنیده دی او او سعه طوای
 الله په عنو سبتي کا بزم ددی کتاب نومه دی پنه خزانه خلکه چ دلنا
 مراغلی دی چ پته او نو سنکاره خالق تعالی دی المؤله مسلمان
 نه سوبن د پادشاه سیوری دی تل وی او د ایم په دغ کتاب چما؟
 او سخ و د بجه ۱۶ د جهادی الثاني سنده سلسه هجری
 در و خزانه منقسم دی لمی خزانه په بیان د سخو شاعر انو چه چکو
 دو همه خزانه په بیان کی د هغو شاعر انو چه او سن زوندی دی
 په بیان لبی د سخواه تینتو او بنجخو چه دو د پیشتوهه زند پا به
 لمی خزانه

د سخو شاعر انو چه بخواهی سوی او صوبت ددوی و نیادی سنکاره
 المشائخ قطب العارفین و زبدۃ الولاعلیین بابا هشت ک علیہ الرحمۃ
 د

تولی و او د تولر پلار با با غلچی و راجه اس. عليه په چنچل وقت کین مشرگنل کیدی د پیشتر
 پیشک په التز کی د یزدیدلی و په سنه هجوي سنه کی او همدو وقت په لوی سو
 نوی کاد خدا کی عبادت او په التز او سورک کین د قوم سدار او باداره نقل دی
 په په چند وقت کی به هر چل مغولو د مرغنه او پر غای و لوت کاده اتفرا او دلان او کلا
 بری تا لاکول با با هونک چل قوصونه را تول کول او د سور غزه دی پر مخوا شخن د بو تله
 بر دی جگره کی مغول تا لا سول او د پیشتو گز د یو د یز و د شرل مانه چل پار د او د خان
 د اسی نقل د کاچه سور غر په د غه روچ د مغولو په د ینو د اسی بخند سو په په
 د امر ببری بنا مله کاپه دی شخن کین پیشنا د لبر او بی خواک و په د سور مغولو
 پیش براغله او اخسته دی و کانزو یو شخ غښتلی د با با هونک چلوان و مرل با با هونک
 په لوره دا سه ۰۰ بولله او په غشیو د مغولو تمنه شیل غښتله میره و
 پچه د استنده او مریله په جگره تو د یدل ترڅوچ سور غری د مخوا په د ینو و لاره
 او تول کی پنپا کول ہفعه سندره زما پلار عليه راجه د اسی راهه و یلی

بیتیو نه

په سور غر بل راهه نه او رس دی | د گر یه جور راهه پیغور دی

بهم په غزنی هم په کابل را عنی
 مغل براغلی په تلوار دی
 پر کلکی کور باندی مغل را عنی
 پر تگ و لاسپ د پستخا سی
 پر کلکی کور باندی مغل را عنی
 د تیر و تیره گز امر و نه
 پر کلکی کور باندی مغل را عنی
 محکی او غزوه په سر کېز
 پر کلکی کور باندی مغل را عنی
 سور غز په دینو د دوی نگه دی
 پس کلکی کور باندی مغل را عنی
 د بین په غشیو مو پیمه کړي
 پر کلکی باندی مغل را عنی

پر کلکی کور باندی مغل را عنی
 غښتليو تگ کړي دامو واردی
 په پستخا آئی په خاصودی
 آدم رعنی غښتليو ما سی
 توری تیری غشی تیلاسی
 زلمو په غشیو کړي وارونه
 وس و باندی کړي چېل تېرو نه
 زیاد زلمو وینی بهیزونی
 میر شجی مغلی او شه بهیزونی
 پښتو هله پر شره جنگ دی
 مهال د تورکادی دنگ دی
 زلمو پښنگا خاوند هر کړي
 د پستخا محکی ساته کړي

مغل دی چې بابا ہټک د مغولو سره دیر جنگونه د کړل او د ارغند او پوری خواه
 د شرل او هر کله به د اتف او مرخت غښتليو په دوی یې غلونه کړل او په غزوه

به مغول نشستل با باهشتک پر سپین بدری بی سو عمری نه او یا کمال و په سنده هجری
 دفات سو ذکر دکاشفت اسرار شیخ ملکیار پر دبا باهشتک
 مشریزدی واو ترسنده پلا رور و سندی دقوم دمشرا به بگردی په سر کوله نقل کما
 هسی په ملکیار بابا دیر غبتلو او قوتمند سری و په جنلو کی به له لسو تو سره بد و په هنده
 سند په باهاشتک دفات سو طلیار بابا دی خدرو میشو کا لوزلمی و هسی دایی په ملکیار با!
 د سیوری په امتو کی دیر خپلوان را نقول کمل او هلهتی کارینه و نه و کنبل او پنل زلمی په
 کښتو کرنده و کمارل مخون په په دخود داینو غور بدن سول پر سیوری کی یې نعل و کا او د
 ملکیار بابا سره دیر سخت جنلو نه و سول په دغون جنلو کشن د پیشتو سین و رانی سوی او هننه
 ولا دل مرئی او بند و بت د خنی هم و خاتمه و اندی خواته هلهتی خل زلمی سره ی قول او بند
 راغل مغولی د شل او سیوری کیا و دان ککه هسی نقل کا په په سنده
 هجری کمی په پسرو اتی کاب دیر دک سو په سختو نیز او په یوه میا شت ټی په نو خوش
 او خواره کئے غاری غاری بہیدی ملکیار با چرد ترند خنده و ته راعی هسی سند
 هی و نیلی

سندره د ملکیار بابا

ترند بہیدن که ترند بہیدنی غامی تر غامی ۷ زمانه رگی خو خپل لالی غواری

که سر وده مروده + دترنگه مروده + خاوند دچ ل + پچ دره کی هموچو زما خپله سوده
 که بینز دی بینز دی + بینز دبلیتون دی + بینز دی سی کا + په دیر ژر بی په عشم ز بون دی
 ک او ژر دی او ژر دی + په دیر چی او ژر دک + داوس بوج کا + دویر بینز وند + بل دیر په دوز دی
 نخخته یوسه + سینی سپو بمهه + ورته دواهه + پچ ترکت یال کرم ، ستاد خو تنه
 ک خرو خرو + او بوسوان کمی + بیل ملکیار دی + پانه لیارد دی + سوب دی جا ان آه د
 نقل کا چ مکیار بابادا سند ری او بیلی دخاوند پقدرت ترنگ یو او بند افرکی م او ب او دله درود
 دیوی خندي او بیلی خندي په نلو او غز دلبن بند سو په ترنگ یو پل بجور سو سیار با با هم
 پردی پل تیر سوا او خپل مقصدتہ وا اصل سو نقل کا چ بیوه بوج ملکیار با با
 د خپل تره تو خنی کورتہ ولا را او د خپل تره دزوی نور بابایه لید چه عشی تیره همه یه خنی پسته
 و کا په تر بور دا خلکی بخه دیل د مغولو په جکرو کی ست ملا تریم ملیا باباد عاه که ورتة
 پچ تر بور تمل سو بین او سی وا سی پچ بیرون وقت به نور بابا په جکرو کی برجی منون او ما ته دی همچا
 په یاد نده هی نقل کا په یوه درخ د مغولو تما اس پر سیری ارغی او مخدوت
 د مکیار بابا په کلا کی خو ک نه پر تله شختمیو نور بابا چه خبر سوژربی فیان سینه کرت
 ته ساوه او په یوه تن ی خوله شکل او دیری مرجه کل دا هول د مکیار باباد عا برست و

ذکر مقبول بحاجتی غوث حمد ائم شیخه خربنون سهین مرکمه الله عليه دپیتون با با
 دکسی د عبد الرشید سهی و خاوند تعالی دده سهکاره کمالات او کرامات و رکی و دندای
 په عبادت به نجت و نعمت کا په دپلاس په ژوندکی لار خصت سوا دخپلو او را دوسن
 راعی که دکسی شخ غوری صعن ته او کله به ولاي د غندان غره ته او هله هی خداي تعالی
 ستایه او سخا نجح او په کال کی به یو و اړتلي د ضل تره بستیني نیکه لیله نه به کی کوله او پیله
 به کی هم زیارت نه د ورتلي خربنون با با د شیخه اسما عیل سرا په د بستیني نیکه نه دلی د لوی او
 او سهنه وقت په خربنون دکسی شخ غره غندان ته او تلي د اسما عیل با با په د پی دیز
 د شریل سهی وايی چې یو وقت خربنون با با او اسما عیل د سهین او بستیني نیکه په نج کښ
 هاست د دوکی کور د دکسی په غره د خربنون د پلور او تره نخوا په ټګ او د خصت
 ما ذون سوا اسما عیل نیکه د اسی نامی د کر لی

که پیون دی یون دی + مخکی بیتون دی + له دکسی غرد شخ + چې خربنون دی
 که وروره وروره + خربنون وروره + ته تجلیتون کر کی + زماهیره که گوره
 چې چو مرغی ده + توږی کر غنی له + همنزولی پاشه + شخ شبرغی ده
 دندای د پاشه + خربنون یامره + په رسیم مونکری + زموون کهول داها

زبره می ریزی + یارمی بیلینی + بیاتونی اوچی + خان په سو تیبی
نقلا په اسما عیل با با خربنون با با هی غبرگون و کاوه

څلوریخ د خربنون با با

بیلیانه ناره می و سو په کور باندی
انپو سینه چبه شوه کېښ په دا ندی
دواهه ست کی می په ونیده که دا ندی
بیلیانه خربنون یا له تا پر دی کی
په چهرو د ویر به پری سی منجه مړلندی
دیانه شوری به اچوهم و ترخه
که دا مځکه غزونه مولشی لاندی باندی

بیلیانه ناره می و سو په کور باندی
له خپلو انوی بیلینم په سو مستر ګو
امها عیل ستانا رو می ذرگی مړی کی
نډ هیں سینه که می بیانه ستایادی کی
جئه جئه په اړ بود ډیون می دی جنځکه
تاسی یا د بېو دی لېښه و سخته

نقلا په خربنون با با ولار په مرغند کی میشت سواهه لته هم د غات سو په کال هجری
و سلسه درسته کذا من هم په شوړه کی او سید له او د کاوسی او لاد بیا ره
ولاسه د کسی غړه او پېښن په لوکی میشتند سول او د کند او ز مندا او لادونه ځناره
سول او د لاریل د تګر یار او پېښه او پېښه رهتی دی و نیوی

ذکر قدروة الـ اصلین مظہر تجلیات الـ هی شیخه متی خلیل غوریا باضل سرتبی عليه

ارجمند اسدالولی شیخ مقتدی شیخ عباس زوک و پیر عباس دعکن او عکس دخیل نوی و خیل
 دخور یا غور بیاد کند ابن حضرمیون زوکی و پیر حضرت سرینج قدس الله سرور لذت منتو خود
 زما پلار بر علیه الرحمه و ماته داسی نتوه پاچه دخربیون علیه الرحمه مرگ پدر منه کی و
 او اولادی هم پدر رعنان او مرشد او پیغمبین کی سرمه خپاره سول شنبی در بول د
 بنوب او کوئن ک غرمه ته او امران او حسن دشیخ مقتدی درونه پرسخند غرمه او دیدل
 پیر وردسته دمشتر و روس پدنا مر مشهور سود خواجه امران غزاوی بی خلا ددوی
 خور پیر پیغمبین کی و پیر ہوری زیارت دی یو بل و روسی و پیر گرام کی شیخ دی
 نقل کا پیر شیخ مقتدی قدس الله سرور پیر کمال بھری سلسلہ مزید بیدلی و او پیر عمر دی پیغم
 شیختو کالود ترنک لہ درود پیر غایب وفات سو او پیر شیخ غوری لوی شیخ دی چ
 ھلات بالدمی نقل کا پیر پرسخنه غوری پیش اور بدنی او رہ لمحہ اندی پیشاند او اولاد
 پیر په دوی دده لیاست ته تملل د ترنک لددوده ہ کی او بہ ورسو و نکلی یوہ درج
 شیخ محمد زہر دده مشتر سزوکی دوہ پوزیارت کی دتھ دیر تبوی و کہی نتل دمتی با
 لد قبرہ سرہ نزدی اور بدرا دخور حیدری او ہلتہ بہانہ پھینے پیدا سو دا او پیر
 او سہم بہمی اوزاریں یا چھبھنی نقل کا پیر شیخ مقتدی با بالوی نزاہہ او طاہر

او پر خاوند دین سری و دده او لار او په پیبور او مجتبی کی شیشه سول او همراه
له دوی شجاعی لوی لوی سانه مراویل شجاع نه هر دشنه امران شجاع رواست کا په شجاع متی با با
لوی عالم او دین مرشد و په عنده ان کی یو کتاب دکنبلی په نزرمی و دخدای یعنی
په دخنه کتاب کی متی با با پیش شرمه نه هم و کیبل او داسی ناجا قوه دی دیل په درونه
ای ویلک کول دندی پوش بانچله پلار او مریدی و په نقی کاندم

شعر

په لویو غرغه سهم په دنشو کی په غایب باغ او په شیلکو کی قول ستاد یا د ناری سوری دی	په لوی سمار په نیو شپو کی یادوی شر لوپه شیلکو کی
---	---

داست دینی ته اسی دی جنکی زرخون که به بیدای دی شنک چه خردی په زمادی	دیگر دبرین خواهه په خنده ادی داتول اغیز دینی ستادی
--	--

توله بنکل دی ستاده لاصه
ای د پاسوالو پا سر پاسه

که ملر سو بناند محنی پسین دی | پاد پور بیمه شندی و رین دی
که غزوی بنگلی پرمیں دی | که هندارن بخ د سین دی

ستاد سبکلا داپوشد ده

داهی یو سکن نداند ده

دلته لوی هرونده زر غونینی دی | دشوندو بزمی پکنس چلیری

بوس او شا دخواکریزی دی | سترگی لید و تهی هینیزی

لوی خاونده نتودت تا اند

تل د نرمکا په سبکلیده دی

خاوند سبکلی تا جال دی | سبکارهی لوس پو کمال دی

که ورخ که پشد که پری کار دی | تا دقورت کمکی شال دی

ستاد لو بو نو یو رناد ده

دلته پچه بحروه تما شا ده

مر په می دا ستاد مینی کور دی | سهی د عشق په سو خندا در دی

سرپی د تامه ستا پر لور دی | بیلدی بیچ دی و کری پلور دی

ستاد جمال په لپیدو بنا ددی

که ندوی دختر نور برمیاد دی

په غزو کی ستاد عشق شیلکی دی | دی نزی په عشق سمی دی
که عنت که و دی که پنځری دی | ستاد جمال خری هرثی دی

چه پر دنیا نمی سترگی پیری سوی

ستاد جمال په ننداری سوی

نه هسک نه محله و تورتم و | تیاره پنجه و دکول عدم و

ندا الجیشی آدم و | ستاد جمال سوچ پر تم و

په سو سبکا مه بشکلی دنیا سوه

په خلق د پنځر پر لوری د ندا سوه

منه چ خرگند پر دی دنیا سوم | د منکلی چه په تما شا سوم

ستا پر جمال باندی شیه اسوم | لپنځلی ستی اجلد اسوم

په زړکا اژام م چې سیلتون دی

سیمه پر دیسی بل جی تون دی
ای بیاو

سُورَى هى او رى غامى كەنلرى

چىپل تۇن او كور و مەلى مزايمى

و كەنلۇولى متى شايرى

قۇغۇراپى شۇدا يى شەبامى

چۈن بىنى چەپىل سى يېخىد خواسى

تلى دېنى پە لور شىمى امى

نۇقل كاوهى چە دېشىئە متى علەيدەر رەحىمەت كەتاب دەخدا ئى مېنە بەتلى دە دېز بەزىزە پەروت دا و دەكىزى
بە سەھىپا ما كى بىنخول او بەرچا بە دېلى نۇز بى ئىرسال سەھىۋەقت چە مىخول بىغىل سەھى
كەتاب ى دايرىت او دەرستە نىسوھ ئەرگىنە پەر ئەر سو

ذىكە دەجان بېلۇان امير كەردىزەسى دامىر بېلا د سورى غۇرى نۇقل كاۋىتىدە ئەللىكىن

شىخ ئەتە متى ذى غۇر يا خىل چىپل كەتاب فەرۇننى پېستانە كى چە دى نۇقل كاۋاتايىخ سورى
خۇز چە پە بالاشتائان ئى تلى او مۇندىلى و شىخ ئەتە علەيدەر رەحىمەتىسى دا ئى پە دەتاپىخ سۇز
كى مەلۇمىتى چە امير كەردىزە دامىر بېلا د سورىك زۇمى و چە بە كاڭ سىلسەم بىرى دەخور
پە مندې يىش كى امير سوا دەجان بېلۇان ئى بالە دا ئى چە دەخور كۆي تومندا او د بالاشتائان
او خىشار او قىمەن مانى او بىر كوشكى بىقىل دېنول او در سالت لە تېبۈل ئى
پە خىلا دەشت كى دەير لە مەكونە و كەنلۇقلى كاچە امير كەر دەير ئەنلىلى او بېلۇان دەپىزىد

تن له سلو جنگاو رو سه جنگیم کی خنکه هی نو کرو بر باله پر معنی ده هله اوسخت وای په
امیر کرو که بید په دوبی نز مین در در کی داده شتندی مانعی در لوده په کمپت دند ریش پستان
و او په دنده خای کبزی سبلان مر کاوه او عشتت پتایخ سورکی مراوی کی په دامیران زیر په
پخور او باشان او بستنکی داده سخه سوراخی له اولاده دی په دسراه لپینه و
امیر پور دی په سخه دعوت کی شریک په ابوالعاص مفاجع دینی امیهه سورکه کله او ابوسلم
ئی هم مرستی و پتایخ سورکه بن علی البستی داسی کبزی دی په دمباشی دعوت چنگوکی په امیر کرد
دیری سرسی و کیمی نزی دا بیتو ندویل په دیار شهی بولی سخه دادی په شینه کمه علیه اړته
تایخ سورکه را نقل کړد دی

ویا می نه دامیر کرو مجهہ پهوان

پهنه وشهه پر تهنا او په کابل نهه	زهیم زمرکه پردی نمی طلا اتل نهه
لما اتل نهه	بل په زابل نهه
په ژو بله یونم بی عالم پر تبنتید و نه باندی	غشی د من حی خی بربیننا پر میر نهمنو باندی
لما اتل نهه	په ماتید و نه باندی

ذماد بربی پر خول تا دیروی هسته نهنه و بیویا | د آس سودجی مکده یې بودی غردونه کاشم لیا

کرم ایواونه او جام
لما اتل نسته

ز ماد تو زی تر شپول لانه دی دی هرزا و جرم

لما اتل نسته

د بیز نه الا و پر شنده و خم سبتن پلن را شخ

لما اتل نسته

پیاده ای کمی لو کادی د کول د سوره کم

لما اتل نسته

دو سی پیاده نیه سند با مم بند تروز نه دو

لما اتل نسته

نمی داد د نوم می بولی پر درخ سایوال

لما اتل نسته

ذه پیش رویم پرم

پر صد زمان شتی لوسنی داری دینن را شخ

مرپی مرسون را شخ

دن رنج سوبه دی د تو ری بیخ سو و کم

ستر حی تسبور و کم

چله و گزو ره لور پیز زو نیه لوم

تلی و زمه کم

پر لوب غر و حی دینا د و حی نه پچند پتال

پور بخ شپو میا شت کال

شیخ کته علیه ارجمنه تاریخ سوز نقل کا په امیر کروه عادل او ضابط او د سبی دینا خامد و

ده ه هر کله شود دند و می پتال ۱۹۴ سسنه سمجھ کی د پ شیخ پچنگو لین می سو د ترد د و دسته

ی زنوی امیر نا صر ایوا د نه ضبط کرل او د غور او سور او بست او زین د اور پر محکم

خاوند سو

دکرد شیخ اسد سوری علیه الرحمه شیخ که پنایه پنایه نیاین سری
 هی تقل کا په اسد سوری پنور کی او سیدی او سید دشمن خاندان پادشاهی کی دیر عین تقد
 و شیخ اسد محمد زادی و په پکال سنه ۱۴۲۵ هجری په بعین کش وفات شیخ اسد
 علیه الرحمه دیر بند اشمار و میل نقی کا په سلطان محمد خانزی پر طبر بازی دامیر محمد سوری رحمه
 علیه سره طکرہ و کوہ او په آپنگرا نز کی محصور کا پدی وقت شیخ اسد ہم دا پنگر ان په
 کوت کی ہنخ په سلطان محمود علیه الرحمه امیر محمد سوری دینیو ابندی کی بوت غزی نہ
 نہ امیر محمد سوری په خوارازمہ و راد عادل دوضابطہ امیر ولد عینه دیندر مرسو اشیخ اسد
 په دوست دا امیر محمد سوری پر جنگ کی داسی ساند کی دویں پیروہ بولله کی په قصیدہ
 په عربجا ده **وَلَهُ فِي الْقُصِيدَةِ**

زمولوی ہر گل په خانزی په بہار
 دیرشہ ی کی پانی کانزی نار پیار
 دیر سرمه کاشت خا و دلانزی زاس
 دبی و زنلو دینی قوتی کانزی خرخواں
 دا دنوبہ ی داری تیرو جیا
 رستان ٹھنی خغلان کانزی کا پیوار

د نک پچارو خود کسہ کو کا
 هر غنول په پسید پا غزوہ دیہ و کا
 دیر خنزند د نک پیڑہ شنہ کا
 دو اکن لسره نخول پر بیاسی مرسی
 په لبر صدی زمری رپی ز نگلو کی
 ہم کی خشی سکنی داں د ژو بلور

دا فلک سپر و کاشت کا بی نزار
 نهی عشقی نه لندی وی شی سپار
 تاله لاس نزی پیچ گل بلیه خا
 پر نسلیو او روی دعنم ناتار
 بیلوی په ڈر کاڑه مین لیاس
 چینی ڈاره گما پورت ورت تاله شناس
 نہد ملا کچی لبی وزلو له تزار
 ای ناکت
 نہد پر یونزی له گرد بسته له دار
 نہد در میلی تپونه د افگاس
 پرس پلو ته تپی زم و نه پچار خاس
 کله تیر باسی و گری ہو بنیاس
 کله شیری کچی گریوان دخنخی چاس
 کله کبینیوی پچاورد کی با دار
 و دش و بلله په دی عشقی هزار
 محمد و امکن په ولایکی پیل دار

پھی ملاوی نکوی بی پغنتلیو
 پسیو گرد بسته کی پیر یا سی لمبه
 خ تیری شه ظلم کاندی ای فلکه
 پویر شر لولوز نمی پزند کرامی
 پیچ رو غنی می په ذر و نسنه تاله خروه
 له تیر پود کی او بنی شاخی له دو رحیو
 نہد لاس د اخلي لخوار نہد لورک
 نہد زمہ سو خوی په سچا باندی
 نہد وصل کر کی مین لبل بینه
 تاله لاس دی پرا ته ثرومن گیرو کی
 کله غوشی کاندی مراندی دنکی کیو
 کله تکی و اچھوی پس نامن ولیو
 کله غور خوی و امکن له پلہ پلازو نو
 زموج پیز ذر و نو دنی بیا و غشی و دشتی
 پرسور یو باندی دیسا پر یوت پاسه

اشغالی و که قبر له بلوار
 په قمینه و پر درست جهان او خار
 په غنمه تهی باتلی په تلوار
 سهی والو تله هسته پرده لاس
 دن صریو پیرو یو کله وی خراس
 پدی ویز نایتاره سوله دستان
 دا که پنهانی ساندی لی پشوره باس
 نه ذرکیو پسادی که تمها
 نه بامی بیاصیده کا په کهنسا
 نزا درومی غور ته بیا بچوپی دشار
 مرغزی به شیان نیزی شام
 په ویرنه سر غوره لتوں سوگوس
 نه طیبزی سخه لئه پر دی دیار
 په به پیغلو کا اتن قطار قطاس
 سخه غور سو د جاندم شندی سورا
 محمد غندی ذرفی درینی بنکار

یوده سو ایس پلاس د میر شخونه
 په سهادی و دان آسکنگان د
 د محمود دژو بلوره پلاس کنیت
 نتیگیا لیوره قیده منینه ده شله
 سر زمی عوره خاو ریکا ہلوبیز کا
 پدری ویر دغور و گری قورنگی سول
 گوره خاخی رخی اوینی لند غزوون
 نه پندز زن خا د غزوون د بدی یاده
 نه غدویل بیا ذر غیر نیزی بیلا سیز ده
 نه لاه غرچه بیا رامی کاروان دنگو
 د پرسنی اوره توودی اوینی توینه
 دا په خه په محمد ولاره له نه یه
 د بنکار نیزی ای خهد سوره سور پلتون
 په به نجليو په نخا پکی خند له
 پنه غور په دیر ناتاره دو اکنیت
 لاس د مات سه ای فلک په دو کا

ای دغور عغون پر خر شوی غبار
 لندی باندی سپه و کس^{۳۴}) داشعار
 په خوشک نکی په نمی باندی قره
 په نزی به ندوی ستاد عمل سان
 هم په شنگه دپه شنگه کا تجان جبار
 که سوری د پنگ میر کاندی دیر می سول .

شین زرگی نکت ولی لاولاداری
 محلکی ولی پرین دلو پنچ لوزکی
 په زمرک غندی والکن می لجهان
 سخ پتا ای محمده دغور لمل ولی
 ته په شنگوی ولاک پنگ کبیر می سوی
 هم بویاری ستا پنوم ستا به تبا

په جنت کبی د ده تون ینهوب د آمنه
 هم پتا دوی دیر لور د نخسار

ذکر د بنکارندہ ای علیه الرحمۃ په دغور و پوه سه پدی په شین کته متی زک
 رحیمه الله علیہ کبیلی دی پکتاب لرغونی پیشانه کی په پتایخ سوری کی دی په بنکارندہ
 پیشنه دغزر او کله کله به پیغزند او بست کی هم اوسیدلی پلاری احمد نو صید او
 دغور دغیر و زکر کو نداں د بنکارندہ د سلطان شہاب الدین و الدین محمد سلم شناساک
 بیا د شاهی کی تجز او درناوی خاوند او بیغد وقت په ہنھ سلطان پر نہد بی غل کاده
 بنکارندہ کی شاعر او عالم سری د هم د ہنھ سلطان په لبکر و کی دا هی
 دایی په بنکارندہ کی د سلطان محمد سام او سلطان یغاث الدین عزی

دستاين قصيمدي لري په بولله دی محمد ابن علی و ایک په بسته، کېن ماوده دبلو لوغت
كتاب و سيدى او به مخد شخوئي دغه بولله په د محمد سامم عليه الرحمه ستاينه دې كېنله

القصيدة في المدح

پېرى بېكھونكى بيا كە سڭارون
بیاى ولۇن پېغۇزۇنىكى لەلۇن
طىيان زەدىكى وانغۇستەغۇزون
درېھلەر و بازى دېنگەللى بېنۇن
زەغۇزۇنىكى ناتىچى زىلى جۇن
ەسى و گەنلى عەتىنوسە پېسۈن
پېڭەلا سى سوھ رانە خېچىرە سېتۇن
چە پېرەك يابىن ئەيلەپى سېن گەران
لەدە او بىنى دىين پە گىر بېۋاپۇن
لە خەسبىيە سەدھى لە سېنگەرۇن
تۇارا خەلدەر خەتمە كارۋاپۇن
پېرى مەرى سىمع سوپە پېركەن
وجى بىدە يَا او بىنى كەلە جېتۇن
ئېمەج پۇھى پەپە بىن و سەباپۇن

پېرى بېكھونكى بيا كە سڭارون
مەنلەدە شەندەن شەندەن شەنى سوک
دىيان شاتىلى لاس دېچىدە دەكى
دەغۇتو لە جېنە خانى دەرىدى تە
لەندا ناوى پە سورتىكى پە تىزى دەكا
مەنلىرى پە او رو دە خەنۇ لىدە
زەغۇزۇ حەكىكى خۇل كە كەنلە سۆرەيە
پېنى دادىرى و يەيدە كەنلىزى يەيدە
بەر پەپەرەنخى دالى بەها نە خانى دى
بەر پەپە دەگۇ و بىن م دى لەنلى
دېسەھ پە پېرە جەرمە دەرەندا بيا حەندە
لەمىزە خادۇرى آغلى ئەلى را دەيوست
سەرى جا بىچ پە رامشت كەلاشىڭە

تو اچندی سره پیو دی اشکون
 لکه پیخله غتی کاندی مکیز وان
 یو دبل پخاره اپھوی لاسون

چه پیو او رو باندی حل و کامله ن
 لکه شنی با تی شنا کاندی سینه وان
 بند سورسم د سلطان لضتون
 د پسرلی پدرود و دان لده رغون
 له قصد اوره تر دیبلی یو نون
 پلا هوری د میرانی گزارون
 نهی توڑی تد تینگبری کلاک دلون
 قور سهیان ی کر رنا پسجها دون
 رینوی نو تره نزی په شهابون
 خار و خاره شری سول الله زیون
 که شه پور ته سی لخوره دیر میر میرون
 نه به بزری ثورک دهند خاره بہرون

په بربندا چه بندغ د چو نیو لغوب زیده سی
 دزماتا پای ماغلی دی په جندی بو
 د پو پلو خ سوکر کی پسرلی دی

د بندار و په شیر غرون سین ده نگن دی
 پخور حنگ غور حنگ لخولی خلکنه با سی
 بند پو خی پسایه د جنوبیه حوبه سی
 د شب د کهاله ختمی لمد دی
 د بنده او روی د درست ایوا د فرغونک
 پرا بل چه د بزی پرسنلی پسور سی
 نهی شورک خ تددی د میر شمنو
 د اسلام د دین شهاب د نزی لمدی
 هر د پلا چردی په بند د سندی غل کا
 په پسرلی چهی تیزون په آنکه د کا
 نه به طسلی خندی رون ستو په سکه طلی
 نه به راهی جگردن د سیند پلوری

دادا س تو ری به پری کا چلو ن
 په بز لوری هر ایو اوده پر غلو ن
 په د خوز بادر پخته و کاز نخون
 په پر تهمی زمری یزدی په زنگلو ن
 په او بز ووسپی دخون ریانو بندی کو ن
 عنو رو وی په شنده د فیل پاسته سالون
 دوا آ غلیبه سخنی کا هدی آشنو ن
 بسته بید یا هم پسولی وی چنانو ن
 شو چ یونهاد لوید یحیه چشمدو ن
 که لر مل که لکل لویده لد سر ملو ن
 نه به پریزودی دازلمی پل همرو ن
 خوش نکامات متیون ور مینون
 یا به پریزودی هم پری چار سرو ان
 یا به سبزه کاندی پریزون د بکشی
 نوم دتل و ۵ پر دیریخ په شنده کون

به شرف زلیخه دخون سره را غونه کا
 یو خا هند شباب لری دی پری و کا
 به جو پو جو پو جگونی هند تدیون کا
 شن پسند باندی نیز بزی بیر غل کاندی
 چیان سیندی هم لواره ایلا یی کا
 په هر کال آنک دده بندرا غلی کاندی
 پینتو تخاره بله کلی په زغلی هند ته
 زرس غونی خشتی اخستی وی دی خرو نخ
 په گیخ په لمر شرکینی له خا تیکه
 که بزیخه وی لد غرمده وی که بز مل وی
 د شهاب جگون به ند کنینی لز غلو
 زمری کله کابزی خان لد بز غلگلی بی
 یا به جگ کا دبر یور پی پهند کی
 پا هم وران کا بود توزون د بکشی
 پر نلا اوسی ته تل دین شهاب

خوارنه سی تا پیشوادهند لورید | | خوچه نست کری لدنمی بود تو نون

ستا پیز نیر مهد د خاوند لوی خبتن وی

سوب خ ستا پیسته یونه خوچه یون

ذکر در ذبدة الفضیل ابو محمد باشم ابن زید السروانی البستی رحمۃ اللہ علیہ
 په لرعونی پستانه کښه سی حکایت کا شیخ کند رحمة اللہ علیہ پیر ابو محمد باشم دلمندو
 په صروان په ۲۱۳ھ هجری قدسی زینب یدلی او په بست کی العلام اوفضیل
 لمستند و کره او دروستند ور پېراقی پېلود طود نیو ائمہ شیعہ سمع و کردا او ابن خندو
 په خرگندو په ابی العینا سره کی په لغداد کښ غزو نند تیر کول او له هنجدی دعری بلاق
 او اشخاص دلوشل او په کال ۲۹۴ھ هجری قدس له عراق بیا تدریغی دری کال دوسته
 په بست کی وفات سو نقل کا پیر ابو محمد پیر بی او فارسی او پیشو شوونه دیل او سفید قوت
 په دده استاد ابن خلاد پیشتر کوی وند سونو ده بهی خدمت کا او دیغه شیخ بدی خوابد
 شوونه په ادب کی دعریوا او ریله ابو محمد هری بی شیخ په پیشو دغبل استاد دیر شوونه هم
 در رصی ولی دی این خلود په یو ظریف او ادیب کری و پیوه شتری دههم تایلی دی
 او ابو محمد مخد شردا سی په پیشو را ایک ولی دی

ش

د خاوند پل س کب نز او در همون

در هم خاوند ان تن کی پوری داد

پر زمی مکی پنخو پیش ندو ان

دا و ناده ربتیانه لد رشون

نو رو و ای داخو سونی دی تیزان

در هم د خاوند هر طای پر تکون

| د د سله کد خوک پکانی قاتون

نق کاچ ابو محمد په پستو یو کتاب تبلی و پچ په سخنی د عربی د استخاره و فحاحت او
بلاغت بیان کری داد نومی د سالو د بنده

ذکر د عارف سه بازی سه بان الائمه شیخ یتمن راجحة الله علیه زما پل ر

قدس الله سه لقاب د بستان الا ولیا، په شیخ المذاج بستان بیچ کتبی دی پکان

۴۵۶ هجری قدسی د اسی نقل کا په شیخ یتمن د شیخ کافر ملید الرحمه روزی و حمله

پردی د عروس سهی خزانه ولا په د سلیمانی سیشت سو نو خلق کی او لاد د اس پکان که د کنی

ش هم بند و نیا کاندی پهی و نینه

ش بور ورلد ور سهی و نیای اروی

که در همی حنی درک سوسی نسلی

که بنا هی سوهی د بولی خلوق و بی

که بی وزنی ووریسی رشیا ضبره

هو د هم سندی هرچ پاولد اورید بر خ

در هم شرید ده لد خوک ش بور بیدن

فتشمیری خو په اصل دوی دکاری او لاد دوی او تینن رخمه اند نلیله زا به او عابد او وی و
نقش کا چه کارکه بابا لارونه دی و تینن لغوره لعنی او پس و بکنن دکارکه بایا یهنده دی و کره
بیا و دی او په کجران لکنن و د مسید او د علار و اندین حسین شام پزمانه لکنن دفات سو
د تینن بابا د غه شعرو نه ما پدر نه بستان الا و بیا د تخت نقل کول او ماله شخ و اور دیل

شعر

گیجع رنا دلخ پرده سوه زما پرکور دویز ناره سوه
د بلیتون درح توره تیاره سوه
برغ سونا خا په په بلیتون راعی
زیه می لمی و میر سی شین دی پژوا شاره شه ناورین دی
زسر غوت لها و سبوی سادین دی
پشول نویزیم چه تاخون شنی
نه به بیا یم نه به بیا راسی نه به تیاره شپه زما دنیا سی
بلیزی پیسی او سی د یون غنی

د تختن پاره‌ی هیرمی ندکری آخليه بخ په په يانه کري
اور بل وسی پرسینودی و اندکری
په ما دبل اوسر کړه وون راغي

ذکر و کاشت اسرار عرفان شیخ بستان بیخ قدس‌الله سره العزیز زماپلار علیه
ارجحه لقہ شاخه زینت کا په شیخ محمد بستان په قوم بیخ په پسینوراک کی کوره ده پلور
محمد اکرم حجۃ اللہ علیہ ہم دخدای ولی واو دسینوراک راغی بلخند پرس غام په پیوه کوله
بشن او سیدی او د خاتم په عبادت بهاره و نقل کا شیخ بستان لد پلاره دیر فیض مومند
او په خواسته ولایه مسند دستان ته او ہلتہ په بند پنار گرنیدی او آثار د قدرت ہی
تماشا کول او هخه وقت پسروطن ته راغی په ۷۹۸ سنه هجری یه او یاواهه په بیان
کتاب د بستان او د یانا، ایسین او زماپلار ساجده اللہ علیہ دخنه کتاب په پسینوراک
بین د حسن خان بیخ په کورکین لیدی و پچه په دی کتاب کښ شیخ بستان علیه الرحمۃ
د دیر و پسینوراک او یاواه، حالونه او کر متونه او خوارق د عاده ته مبنی دا دیس دیس
اسعایه، ہم را نقل کیدی او لسو رو شاعر اوزاده چلو شعرو خدا دند شو ما د چل چلار
لد خوی د او رسیدی په د شیخ بستان رحمة اللہ علیہ دی
سخن په بدله یه بو لی

او بیکی می خاشقی پر کریون یو و ار تظر کد پرم
 دیسی اور دی زیازی تی دریت په انگار کینا
 خود بد دیزدم چه می زد پر تامضون لینا
 او بیکی می خاشقی پر کریون یو و ار تظر دې پرم
 و کد تظر زما پر حال په پوت رخوا رکیهش
 لزه می خاشقی دینی سور پو بیچ سیدهش
 او بیکی می خاشقی پر کریون یو و ار تظر دې پرم
 له در د سوز تل نادی او غلبی و همه
 یه آن می چیری نه آرام فیکا و نه دینم
 او بیکی می خاشقی پر کریون یو و ار تظر دې پرم
 د خوب و زیست لحال ته کی ای با در آن کاه
 د خپل غریست پروی بتان ته کره د هنند
 او بیکی می خاشقی پر کریون یو و ار تظر دې پرم
 داسه گذر لده پرم

گرداد میرا شخصی شیخ رضی لودی علیہ الرحمۃ پوہ سے پہ دی چہ کامران ننان این
سد و خان پنہر صفا کبن پہ ۱۸۲۷ھ بھوی قدسی علی صاحبہا التیہ و الصلوٰۃ والسلام یوں کتاب
وکیس پہ کلید کامرانی کی فوم و پدی کتاب کامران لکتاب دشیخ الحمد ابن سعید اللودی چہ پہ
۱۸۴۶ھ بھوی کی کتبی او نظمی اصلاح اللہ ذکری فی اخبار اللودی دی ہسی نقی کا پہ شیخ رضی
لودی دشیخ حمید لودی دی رائی و چہ شیخ حمید سپلان پاچا سونی چنڈرہ پہنچا تہ دیزی
چہ سخون غیرہ خلق دا سلام دین تہ را دی شیخ رضی راغی دوہ کمال دکسی پیروکر نزیہہ او ہتھ
ی دیر بخلوق سلام ان کمیں نقل ہیں ہا نظر دشیخ حمید زوی سپلان کبن د ملا صدر دا ستائخو
سرہ کبینیوں ست او لدھ کی تھنی دالحاد او سما عیلی فرقی عقاید زدہ کمیل او وگر حیدری
ددوی پہ اتفقاد او سلمہ سوچہ شیخ حمید رحمۃ اللہ علیہ مفاتیس سونوی پس جمیں دغیر کبینیوں ست
او د احادیث ترمیم کی خواہ کمی او قرا امطہہ کی راوی تسلی شیخ رضی علیہ الرحمۃ پہ سوچہ سلام د
خپل ترور رضی تہی داسی پاہ کی دسین او وہی ستون

پاہ کی

گروہ دی زمرہ د کوڑا وہ	رہیں
تا پتور و فتو را د د	
چہ دی گوئی ای اوہ	

دالجہا پلور دی تر پل	
موبد رو نکل پہ نے پار نہ	
لرخون د لی گرد بھیڈ لی	

سخنگر و دی اوس آوه که	چه پیرو دی رناده
لودی تاپنا مدرسیک سو	که هر خوش مو در ناده
لفر نه موبی له که بال	لودی نمی په کاده
زه بدر غاده تانه گر و	د و طلوي په سغا و د
شیخ الحمد لودی هی نقل پاچه لفر لودی هی دیشنه هنی ره خداوند علیه عنبر گون دها	زه رغون خو لمحمد نمیم
دالحاد پستور تورن سوم	له لمحمدیم د دبده بیم
زماد بند هی تو را که ب	تورانو شخه په تسلیمه بیم
له اسلام نه تر پامه	او س هم کره پلر غونه بیم
گر و هی سخن رغون دی	دو قسرانو ته تیاره بیم
د اسلام پرسیک به حلم	- د محید نه لوس که نهال دیم
دلودی ندوی سنتی بیم	زه لک و ده په آکه بیم
قرانی د بنن په دایی	زه من ستسه په تله بیم
دای تو رتاسی دره هموی	زه لودی یکه خوش زه بیم
د دبنو دیناوی مجنزه	عذر الله الماخذین و رحمة الله على الذين اعتقدوا بغير الله المطهين

دک دمغقول س باسی شیخ عیسی مشو اشی و حجۃ اللہ علیہم
 ہمنق کا خواجہ لغت اللہ ہر دی نوسرت کی پنجن انفعانی کتبیں چہ پہ دوسان دبھائیگ پادشاہ
 ی دکنی چشمی عیسی پقوم مشو اشی و اوپہ دالمری سکونت کا او دشیر شاہ سوی
 پہ دلان کی گوندگی دہی وایی چہ شیر شاہ ته مغلقو دیل پہ عیسی شراب خواری
 کا شیر شاہ حقوق و گمارل پہ دلرسی او دشیخ شراب دیسی پہ رامنل شیخ پچنل
 کورناتت د صراحی او پایله د تند پرا تد د خواری د پادشاه سر پہ راغی و دیل
 اک شیخ پہ دی پایله کبس قرخوری شیخ دیل راستہ ہمی د خوارہ سری دی چھڑاچی بند کر
 پہ پایله کی شیدی راتوی سوی دلرسی او د غمہ تھیقت دی پادشاہ تدبیان نا
 حجۃ اللہ کجلی دی پہ شیخ عیسی حجۃ اللہ علیہم لوی ولی د دندھل دی پتوحید کی بنہ
 مشحو نہ پہ پینتو د فارسی او دہنہ دی ویل د پینتو بیو شعری دادی

پچنل کارکری پچنل انکارکری کلد بادزیم ملد می خوار کری
 تو تادری پہ صفت نہ کلد می خوز کری کلد می ناس کری

عیسی بیران دی پدری شیوند

کلد می یار کری کلد اغیار کری

ذکر د سلطان اسلامین سلطان بیهول لو دی علیه الرحمه الله الولي
په مخزن افغانی کښ نخت الله رحمه اسد علیه هی کښلی دی په ملک بیهول دملک
کا لارزو دی و په سنه وستان دی سلطنت لو اه سکه کړو او د ځنډه مند لله لو دی
طايني تڅو د نړۍ هی زمانی دی لو دی تبر سلطنت په پېښه کښ ملک بیهول په
سر سنه د اسلامخان تزوافت راهی استقلال د مومن او تر جنکو په د ووسته
په د هی خطبه او سکه د وله پاښی پت او لا هورا د هافني ده هزارا د ناگوري
د همان تر چند پوری د نیوں او د سنه وانو در راجه خانه سرهی نخت جنکو زړه کړ
او اند دير شش کاله هی په سنه وستان سلطنت د کا او د دير عادل دو عالم پا د شا^{۹۰}

پکال شکسته هیوئی قدسی دفات سول الله په دای

بېشتت صد و نزو د چهار رفت از عالم
خدیو نایبستان د بجهان کش بیهول

د سلطان بیهول علیه الرحمه دفات په تبد د بخلافی قصبه کې او محمد رسول
کلاد تو ای ہونک پچیل بیا ضریبیں هی کښلی دی په په سنه وستان د بې شا پکوسم
خلیل خان ییا نزی هی رباعی اشاره او د سلطان بیهول پا د شا^{۹۱}
په محمد کښی د ویله

رباعی

خشمی او ریحی^۱ ثراشی^۲ له پاس^۳ کو لیه بونغ^۴ نا بیلیون^۵ له لاس^۶
 پد سفده^۷ لوسنی^۸ کو هر چخول^۹ تا داهر جبا^{۱۰} کاستاز مهمنه^{۱۱} مواس^{۱۲}
 سلطان بیهلو^{۱۳} رحتمه اسد علیید^{۱۴} پچ دار باعی^{۱۵} و تقو بزه^{۱۶} پچوا ب^{۱۷} دار باعی^{۱۸} سندتی^{۱۹} دویله^{۲۰}
 رباعی د سلطان بیهلو^{۲۱}
 طک^{۲۲} بزر عون^{۲۳} کرم په^{۲۴} و کره^{۲۵} راس^{۲۶} توره^{۲۷} داد^{۲۸} له پاس^{۲۹}
 خول^{۳۰} می^{۳۱} د عدل^{۳۲} به در درون^{۳۳} دی^{۳۴} جهان^{۳۵} بزیب^{۳۶} بومی^{۳۷} زما^{۳۸} له لاس^{۳۹}
 ذکر د خان^{۴۰} ملیمین^{۴۱} مکان خوشحال^{۴۲} خان^{۴۳} بیگ^{۴۴} علیه الرحمه^{۴۵}
 محمد رسول^{۴۶} هنگ^{۴۷} چنل^{۴۸} بیاض^{۴۹} سی^{۵۰} کنبلی^{۵۱} دی^{۵۲} په خوشحال^{۵۳} بیگ^{۵۴} دشہبا^{۵۵} زخان^{۵۶}
 تنه^{۵۷} زوی^{۵۸} و چه^{۵۹} په^{۶۰} ۲۳^{۶۱} نلمه^{۶۲} هجری پسید^{۶۳} اسو^{۶۴} او د خان^{۶۵} خواه منی^{۶۶} او غبتلی^{۶۷} و
 خوشحال^{۶۸} بیگ^{۶۹} خون^{۷۰} کان^{۷۱} په^{۷۲} سند^{۷۳} تان^{۷۴} بند^{۷۵} دا او بیای^{۷۶} له مخوت^{۷۷} سو^{۷۸} دیری^{۷۹} جگری^{۸۰} عکری^{۸۱}
 او د اوزنگ^{۸۲} سیب^{۸۳} پا د شاه^{۸۴} سره^{۸۵} ت مرگ^{۸۶} د بنجتی^{۸۷} د کره^{۸۸} او په د غن^{۸۹} ت او^{۹۰} کنی^{۹۱} مر سو^{۹۲} نقش^{۹۳}
 کا په خوشحال^{۹۴} خان^{۹۵} بیگ^{۹۶} د خنکو^{۹۷} سر دازد^{۹۸} کر^{۹۹} له او هم^{۱۰۰} دیر زامن^{۱۰۱} دی در لود^{۱۰۲}
 پچ^{۱۰۳} لخول^{۱۰۴} شاعران^{۱۰۵} او پچنگله^{۱۰۶} خوشحال^{۱۰۷} بیگ^{۱۰۸} هم^{۱۰۹} د غتر^{۱۱۰} دی لو دیوان^{۱۱۱} ارسید^{۱۱۲} پچ^{۱۱۳} د ده^{۱۱۴}

غزاله

رباعی

خمری اوریخی ژاپنی له پاسن کو لیده بخ نا بیلیتون له لاس
 پد سفه لومنی کو هر بچول ستا دامر جبا کاستاز صوبنے مواس
 سلطان سهلول رحتما سه علیید په دارباغی دلخوا بره چخوابی دارباغی سحمدستی دویله
 رباعی د سلطان بھلو ل
 طک بزر عنون کرم په وکره راس توره اوریخی دداد له پاس
 خول می دعدل به در درون دی جهان بزیب سوی زماله لاس
 ذکر د خان علیمین مکان خوشحال خان بیگ علیه اړحة
 محمد رسول هنرک پنځل بیاض سی کښلی دی په خوشحال بیگ دشہباز خان
 تنه زوی و چه په ۲۳ نلمه هجری پسی اسواد ده خان خواهی او غښتلي
 خوشحال بیگ خواهان په سندوستان بندی د او بیای له مغنووسه دیری جلکو یوکری
 او د اورنځنیزیب پا شاه سرهی تمرک د بنېټنی دکره او په دغونه کاوکښي مرسو نقل
 کا په خوشحالخان بیگ د خنکو سرداری کړل او هم دیر زامن ی در لود
 په لغول شاعران د او پنځل د خوشحال بیگ هم دغزو د ډیوان لر سیند په دده

غزلونه مدیں سند دی او خد عله ہنzel یہم پو شردا یی او قھایہ یہم لری نظر کا چھ
خوشحال بیگ دخخو لو پہ بند کنی و او یہ د نتھیبور پکوتے بندی و پستانہ ختمان ولارل
او دی ا سخن بندی سخانی راویوست او زنگ زیب نشو پختز خو چہ دی پھیل وطن
تہ راوی سید کی او میخه پادشاہ سرخی جگوند و کیل دخوشحال بیگ حلی اکو ہن فویزی
او سلہت ختمان پرا ته دی پختکو خوشحال بیگ عالم او شاعر سید سو روایت کا
چھ خوشحال بیگ ہراید پد فقد کنی پہ پینتو را دا بر ولد اودہ یر کتابون ی دکنیل
او چھ کال ستالہ سمجھی وفات سو محمد رسول ہونگ پچنیل بیاض دخان علیین
ملان داسی شروع کنیلی دی چڑزہ ی ہم پدی کتاب نظر کا نام

غزل

پھا ته باته می سترگی پد بنا ته شی
نکه خواوس لماندو لاری س مرور شوی
دا حا یاری دسم سندی پزروشی
لکد سبنت پھ باران سرہ او بہ شی
کہ پہ پینتو در حنی در دھم زکو جن شی
کہ دزمنی سیب کبیا دما چخولہ شی

پھا ته باته می سترگی پد بنا ته شی
نکه خواوس لماندو لاری س مرور شوی
پھ دیرن د محبوب د مرود تازہ شم
کورہ تکارا باندی کوہی کوہی ملکی
پھارمان د سخنہ وقتیم دیج دینا

پیش بایاره چهای سی کاره
لله روح چه لد و جود پروانه شی
بخته بوسزو مدوبایار اسره و کره
چه پنیر کن می بیانلی بایار و ده شی

و خوشحال سلام پواره بتویارانو
گندم بیامی پلید و مرده منو بند شکه

"وله ایننا"

که مسجد کوره کندیں
و ایه یودی نشتد غیر
یومی بیاوند پسهر و بُن
بغدادی پسیر گر زم
په تر نرسیدی طیر

خوشحال یودینی خشکاله

و زند و رس دی غیر و نزیب

و من های عیانه راهه الله

پیه رهه نهاب وی یا مر منه و دی
یاره لدو سه و سه لنده و دی
و بد پیه زیدی په تگه بلا ته
پت تر و آند شکم بنده و دی

"وله ایننا"

ہوبنیاں بھیند په ورمو نوزیا تد کا
 ورموند وایم کد خوک مخ سارند کا
 سخاج دغورو نورو نغروپوشی
 سری په چلہ کتھوہ باند کا
 ذکر دز رخون خان جنت مکان چ په قوم نوزی و روایت کا
 دوست محمد کا کم په چلہ کتاب غر عبنت نامه بنی کتبلي دی په زرخون خان د نوزاد
 نوزی و او پکال ^{۱۹۸} ہجی سارک ولاړه هرات تد اولد سخه خاں پیرا ق
 د خراسان سف و کا اود او نکو پچنکو کی سرخون شبانه و ره سند سرانه و غیرت
 په شیبانی خان سیستان ته ورس سیلا نوز رخون خان لد د سرو بگونه د کم
 په داون بکو بلکر ہمیل د دوست محمد کا کم ہسی نقہ ما په ^{۹۱۲} ہجی
 زه ولدیم هرات تد په کجران کتبی می د ملا ایوب تسمیت خو دز رخون خان د
 غزو او اشتر د دیوان ولید په اوراقی و پشمیر دری سوه ہم د دوست محمد کا
 سهایت دی په زرخون خان دیر ضعیف سوا د په ^{۹۲۱} ہجی په دری کوت
 کشن وفات سو د دوست محمد کا کم چلہ غر عبنت نامه بنی دالاندی دیوچ چ
 شتوی د ساقی نامی دی دده لد دیوان د اشاره نقل نوی

شتو یا ساقی نامه

<p>ساقی پا چ پایله را کره او بد متی ی په لبنو کره پستی سو غنچه گل کا زاهد و زی صونی شخه هر سکی پمیورست دن پراغونیس سری سنبه ده جهان بتوں سورا وزعنون شو سری بتوں سوره شجب کا بہار وقت ہ یارانی دی لذ ساقی پا چ بہار دی دینا پا تدموب بخوند پیمانه دند لرحمن کرو</p>	<p>مرور یار می پخند کرہ اوسمی مرپدی او بکرہ زلفی تاوی دستبل کا کریدت پکستان کا شراب پیری میہانی شجے دی بہار کی کلپست دی د غنچہ لو تدارک دی وج راغد بنگلی ھلن شو یا رانی کاندی طلب ہ بند موسم دیباں دی من ژوندن سا رفتار دی تو رو خاور و کنس بہیوند بزم تود په پیاپی کرہ</p>
---	---

نابناد زیره می سینه بنا د	چم یو دسم سهد آزاد
پچو شش کی خم د مل د	ساقی پا ثره ترت مل دی
د پیا لو د دکیده دی	وقت د صیود د لشودی
چهی جام تشه نلوره دی	سخه شوک اوس د بیوره دی
جستی هاند کی پراغو لبیں	ستان گرزی پیا غولیز
یو په بل نام و خزی ه	لاس پلرس دی یارانی کا
د جمال په تما شا	محنون و صوله لیلاد کی
نه همچو نه خدر خون شه	ند عجن ستده بلتون شه
ساقی یو کهی پچند سه	تر تا و لرزه راسه
چه یوتشن سی در د نوره را	حاته جام د ربل د لور را
لهر جا هر شهی نوز که	اوسمی بل دزه پکور که
تو له صهر د محبت دی	په بل خرنوی الغت دی
تیاره در کده سی رناده دی	ه قول اخلاقی دی او ضغای دی
جهان تو له تحله مل دی	لدزه کم غش او غل دی

نو سپهار حکم صراغوب دی
 نو سپهار به پر خد بند وی
 بس میتو بی لد ملو
 در فتحی شده سرو دسی
 در ک سمجھه او پیر زوسی
 بنعم تا لد امید واردی
 ستاد چام پا مید نوز دی
 نزیم قرود محبت کوه
 دیار انجوی اغامس کوه
 در نهاد لوز بخوب و سرو دسی
 یو دم بند پر عشت تیر کا
 پیچان سبا یون دی

ساقی ست هم بطلوب دی
 دستا لور پیر زو نوی
 خوند به نثار بگ د گلو
 نه ب بزم پشور تو دسی
 جام ب تشردا آرزوسی
 نو ساقی پا خربه بار دسی
 پاران ناست نزیک چلود دی
 قریبم راسه غنایت کوه
 سر مکو شخ ذکر جام کوه
 پی سوی نزیم سعی تو دسی
 د جهان ویر و غم بیر کا
 په پرخ کی مولیتو ن دی

ذکر الله تعالیٰ پر حم نو مرد دوست محمد ما کر علیہ الرحمه دبابر خان زوی و په د
 کاکه بابا در بارت دبابر بطال سنه ۹۱۷ هجری ولاس پهات قد او بیا په رانجینه بند
 بطال سنه ۹۲۹ هجری کی یو کتاب پیش رو تطم په نوم کا دی غریبت نامد دامتا ب
 په ما دلیه ک شیرین بستونه پد شزوی لری او د غریبت با با قدس الله سره الکریم
 حکایات دی او ر شیخو خلقوی روایات راجح کری دی دندن تاب زما پلار
 په قوہ رکنی میند لی د او ز موبکه که بول کنن موکو چنیو او ز نیو په سبق لوست
 دوست محمد علیہ الرحمه په چل کتاب کنبلی دی په زما پلار بابر خان هم یو کتاب پیش
 کنبلی و په نوم کی د تذکرہ غریبت هند وقت په بابر خان وفات سو او
 زه پر کور نهاد من سفید کتاب ورک سوی داو پها ضایع کری زه په راغلم
 د چل پلار په ماتهم هی دیر جن فسوم لکه په چد کتاب ورک د مافود سفید کتاب
 هنری اور یه لی او په دارو دارو دیلی و کی او هم چی یو خوش نه سخو تنه پیاده وی
 نونما په لخه دی تو کل و کا او سخه قصی او روایات چی بیا په سخو تنه پیاده دی
 تعالی جو شاند دی زما پلار سخی مشکوک کا هی وای کنبو نکی دی
 کتاب حقی الله عنده په ماله غریبت نامی تھی د غد خطایت رائق رکی دی

حکایت لد غرائبت نامی

هی تو لد حکایت دهی
 په ی فیض تل جاری دی
 په مبنیت ی را مدنبا یسی
 لوی څښتن لد تل عابد د
 پر دی لیاری ریاضت کا
 په ژلها و په نادو وی
 عبادت ی تزوینه وزو اک د
 یا بلکښیو و ت په سانیده
 شپه ی هم یوه سجده وه
 په یوه گوله دی قوت کا
 هر سیا او هر بگیا د
 پر ګناه ی نرامت کا

لد نیکانه روایت دی
 نور حمد کا کړی او دی
 دنیکو نوله مخونی وا یسی
 په کاکه ی نکه زا بهد د
 تل تر تل بی عبادت کا
 پشی ی رنه په لمانځو وی
 نهی خوب نهی خواراک د
 په ده کښیوست په لمانځند
 درخ ی توله پقعد ده
 تل ی سیر دلاهه ت کا
 عرق بد تل په ذکر الله د
 یوه شپه دی عبادت کا

په شچو شپوی دویسته
 په خوب عنیت بنی بنهانه
 تا خوبن یمہ نیخو یه
 ماسوا کنن دی قرار دی
 دشبنن عادت کرنه
 شپی او در جی دیکور دی
 دا بهم ستاد غایبی ترقی دی
 ترملو طلو لمان حل
 په جهاد بدی پورد کا
 بیا لخدمت دخلوق اهد دی
 خان خبر کروه بندند دینید
 دلوی خدای دوین قاصده
 دا خدمتی پرخان پور کروه

منزگی پنهانی سوی دخوبه
 هی خوبی ولید گراند
 وایی ای کا کرد وید
 تا قدم زما پرس ردن
 پشد و سخ دود لمان چند
 وی پاته تا نور دی
 تو جها دکره پر تا فرض دی
 پوه درج جهاد افضل
 خوچ په تل لمنخ و دوزه کا
 طهری شرط دین محمد ادن
 تا پا تد دواره دینید
 تو ره و اخله جاید شده
 ده ای تو پرخان ضمیر

خان د خلاص لمعهیت کی
دغزا پر خوا نز مر سو
دغزا عشی تیره کول
د سلطان عیاث لم لو سو
د سلطان مل شو پیلو ن
د غاز یا غ پیول شمیر سو
بنخ پنجا و د هرات سو

چه د بیش رو جادت سی
چه د خوبید و پین کاره سو
زعه خولی آ راست کول
هرات خواهه پر تلو تلو سو
ویکنہ ہوری جہادون
خو ہوری شر دنیا تیر سو
پھے کی سلتد ہم دفات سو

میکو ہسی ژوندون کاندی

مری د خدا ای پر رضا باندی

ذکر و محبوب سجان عبد الرحمن علیہ الرحمه
محمد رسول ہر قل علیہ الرحمه
محزر بیاض کبین ہسی کبیلی دی چه محمد الرحمن بابا پر قوم حبہند او پر پیوری
ژوندون کا پلاسکی عبد التاریخ میڈی او پر بیهاد رکھی دیرہ وہ عبد الرحمن
بابا پر سنتہ ۱۰۴۲ ہبڑی پسید اسو اول ملا محمد یوسف یوسف زی شخی دوت

وکا اولد سینه خوشی فقر او نقوص زده کول او بیا دلکه کو هات نه هله دی هم
 سبقنه ولستل او بنده عالم سو پد سخا امنی دی دینا پر سینوله او اکثر به په غزو گزیدی
 او گله دی دلار دهنده شان پر خوا او دخدای عبادت بدی کا دینا په کار به نه
 مشغول کیدی عصیه الرحمان بایا یو عالم ربانی او عابد سری او و دیر شروندی دخدا ی تغان
 محل جوله په محبت کنن و دیل او په پیشتر کنن په رحمان بایا مشهور سو پد شاهله ی چوی
 وفات سو خلقی او تراوس دپسیور په هدیه کنن زیارتوند کا او دد شروننه لوی
 در حمان بایا دسته او غزلو دیوان سقداد دیر دیز پیدا آکنی هی دایی فقر مخد
 هونک غفرانکه ڈیوبه په طول الله پادشاه بجهان شاه حسین کاتیان دامتول او
 له پسیوری دعیه الرحمان بایا علیه الرحمه دیوان نفعوندر اویل او لقنة هار
 کنن عطا او زیاده و کنن او اوس دیر دی فقر او دخدای دوستان دعیه الرحمان با
 شروننه دیز لولی او خرسنی او عاصم خلق فالونه پر گوری سحق په بخشمنی هم دا
 کتاب دیر وایی او خدای تعالی دده په دینا مبنی هی برکت ایستی دکا په دیز خوب من
 زیره در رو په کا او برعیب او محتاج مستحق کا زماں در هی لفظ کا چه په
 قند په کنی در افضی رئین خان جوردستم شرحد شیری وکا او خلق دخدای هیچنی

چذا ب رسول په پچارگ - خوشنویل نو دوی په کوکران کښن مخفور رحایی بر گزیده صمد افان
 حاجی میر خان ہونکسبالم خیل ته ولایت اولد سخنده چاره دکار طلب کول اولتہ لو
 او دیل ہر دول په دی وری ی سپھس کری سخن مخفور یوه درج شرط ابامد للذروه پستغ
 نه کافزاده مشترانز سر مصلحت دکار او ہی ای ترویون دکا په ظالمان حرمہ کری او خانه نه
 لجور و ظلم و غرور کی په پای کښن حاجی میر خان علیله الرحمه دیل راسی په مبد
 با باقدس سره ہم و پو سنتو په دده دیوانی خنه هم کا ہی شروع نه و بیت
 زد مکتب غندی په پتہ خونلر گویا یم | خاوشی خا تیری کا تر غوغای خا
 کہت د عشق په تو ده ز ملک امان چری | سمند س بوید په زیست کا لپھر اخا
 دند میزندی ولو ستل سخن مخفور رحایی او لس ته دیل په ظالمان کا تمام دی
 او سن دستی خاوشی بہتر ده لتو له به په پتہ خونلر دا کو بنسن رو په ظالمان
 رکسی په مناسب وقت راسی نوید زه پر تاسی بینخ و کرم سخن وقت باید تعلیمیار یو
 و ظالمان له دلن و با سو نقل کا په یوه میاشت و رسیده جنت مکان حاجی میر خان
 د او لس میان ادخانان را او بل او پد ما بندی بحر کله کله اولتولو پقرآن قسم
 و کا په دگر گئین خان ظالم لجور رخاونه خلاص کری پردی وقت بیا حاجی

میرخان مظفور لره رحیان با باشچو دا بیتند و دستل
بیت

په اسان عیج پخته کړي پسکا ب و	خداي ما و تدبیکا و کې سعده نه
په رقتیب را نه تری پز نخیز و	خپل صبب را بازدې میراثت هجھو دیا
په صدوف کشن د خل ششت دلو هېږي	په صدوف کشن د خل ششت دلو هېږي

نقل کا په دخداي په قدرت د خلد درخ په اسان اویخ هم وله په حاجی میر مرسموم
دابیت دلست بخدا کړي لمړ بشکاره سو اویخ هی درخون بسته سوه خلقه هم دخه
یو الهم سه د کانه او بیانو جنت مکان حاجی میرخان خانه ده دوبل دادی د
خداي تھالی همراه اطف یهم ز موبن ملګری دی او سن نزوہ قلت هی په توړی نه ټکیه د
وکابر د او تھانون له د نجهن ورخورو ہخدو په په ۲۹ د ذیعیندہ المرام
بھوی او سن قول سول او د جنت مکان حاجی میر په مردیده قند باز ورسته تل^{۱۱۹}

د سجنناں ی قتل مړه کړل او سن به لذ کامب الحروف غفران الدا ذ نوبه د عبد الرحمان

با باشرون را نقل کا

غزل

زه د اهسي دیوانه د چېزون چاکرم	لړواج لړ، سوچم بیروز چاکرم
--------------------------------	----------------------------

پویسیم په داچاری په اثوک ۶ | بیو، دچل شاه په انسون چارم
 لوچی سترکی کوسم بانه لو مدنگه ۱۰ | دوب چند شندي چخا و پهون چاله ۳
 نوکن تو فیق خود فتو راشنزو ندو ۱ | په فتو، رو سترگو مقصود بارم

رهاز یېخ لچیده خانه فبر نو ۳

په دا یېسی نک زفون او محزوون چاکه ۳

ذکر د شیخ الصالح محمد صالح - حضرت العبد عیینه سبی وایسی فاتت د دی قاب محمد چ
 ملا اللہ بایر اللوزی په تخته صاحب کښکشی دی په شیخ محمد صالح په قوم اللوزی و په
 چلهک کښن او سیدی او عابد او عالم و چه وقت کی پیدا چیز تیراوه او د حکم ده
 ارشادی کلا نفردی په شاد بیک خان د قند با صوبه شیخ خود صالح دخوبت
 په کابل ته ولا رسی او پهند جلقو ته فیض و رکری او په تدریسین د علمور طالبانو ته بهشت
 وما شیخ خود صالح در مردم کښل په ماله طبع د نیزت شته او په دنیا پستی کې لخواه ۳
 زما د اسی سنتسه دی په دنیا ماته راسی نه په زه ولا رسیم دنیا پسی نک زما غزت
 خواری ما پرین ده او په دنیا پسی حق مد مسافر کوه په دند خطر د سید ۵
 شاه بیک خاکه و ولی زما هم ته غزت مقصود و بدی غزتی هسی وایسی محمد

په طاالله يار د پهلو شيخه پيامد و گيئن ناتب په تحفه صالحه د نوهم و په هندر کتاب بکېنى
د پهلو شيخه علیمه الرحمه احوال او خبرى و تنبئى اود داشتاره د گيئن ضبط كيل چو الله منجى

شخ د اغزل دی په شاهه پيگه ته دی گېنىلى

غزل يشيخ محمد صالح

پېھو ده سنت بولى دوز پا د	د ليلى وىسى فېقى ھەربا ديرم
رو بىن دى پەكۈمىلى سېما د	پەاشايادىشى ناڭا پاچەپلا سېنىت
زە د سەكتۇپ بازارغا رەشق سودا د	پەر دىنالەتتى تى شۇڭ د دىنالەكى
خرانى كەددىيە ئەلەمان پشا د	د ليلى ليدىل درب پەسپەانلىكى
عاقبتى خادرو تەندىنە عەل بىشىا د	كىرىپەتتى د سەلما سۈرۈچى كەمى

بىلە عشق و شحالى پە ما حرام

زە صالح كەپەخولە خوبىلى پېزىۋە قىرى د

غزل وەلە ايضا "رەحىم الله

پەپىزە دى غەشتى خەرخىسى د چىتاون	روغۇ بەمنى پارو د سەكتۇنلار
پەنۇزىن لەنچە خەص پىزە دىخوردى	دادزى دارو بولى نىڭە حەكىمانو

مگهند په جیب دی سہم طبیب دی
 کارسازی کاد خوارانو مرخوا رانو
 پیش از را باندی نکانو عالمد
 نہد ویل در و کو ہس دنا صحابو
 لصینت زنہ خواری رپونت کو کلول
 رہی و کوی په منگل لو خوبید بانو
 که صالح غندی دزو پوئیو پایی
 فور دولت پر دنیا نستہ لا بانو

ذکر د مقبیون ربانی علی سرو رقد س مدد والوی په تحفه صالح نبی سی رادی
 به شیخ علی صدر شاہ پھیل لوی و پیر دنبه دستان پختان کی دیرہ واو خاوند و دکل کما تو
 او خوار قوچه خلقو بد بر کله خنی لیبل په محزن اخفاکی سبی ہم بخت اللہ ہسی دی
 چیشیخ لوی لوی گرامات بیکاراد کیل او نلقو پید و گرد ہسیل په تحفه صالح کی رادی
 په شیخ بخیل پور مرید ایوت دہ بایت کا او عظیوند او د سرو الوڑھ ابوند بی ویل او د قصوف
 شکلات بی حل کول یوہ روانہ سوال حنی د سوچ پیس ترا بر لخند مرگی سمجھی است
 مصطفی فرمود دنیا ساختی است فی مقصود ری ز جو بزرگ در جنت کله د ایم او
 ستم دی او که دامرگ در جنت د ایم او مستحبی دی نو بدهیا ت بعد امامات
 متهد دسی او د تاسیخانو عقیدہ بسی بندھ غارض ربانی سی حواب د ر کا

چه ذات ماسرا دی لله بهنه ذات داشما نما بسته دی اوین متخلف دی بستی و ای
 آنت آفت لا پیلائیت فان بُونک فی التَّحْلُلِ وَلَيْسَ عَنْهُ كَمِنْهُ خَبَرٌ فَانْتَ وَرَاءَ هَذَا شَيْءًا
 دخندرگ و رجوت بدنی دی نهادتی اوبر کله په تحمل و موند سابقه فرام تو دونی پر خای در بزیک
 لاصقد ذات او بیدند بجهود دی په دنبی عدم تحقیق شابتوی او بیند په مصطفی علیه السلام
 دویل الدُّنْيَا سَاعِدٌ رشیتا کوی په تحدف صالح کبن دعارف، راینی علی سرمه لو دی اشخاـ
 دی په داغربل حنی را اخلم

غزل لغافر ارباب منی

ده حق نوزده یهم پسترنو دایاز کی دیدی منشی ملر خدا ای بی سبی ساز کی ناگهیان په محی دلبر پو ته آواز کی یهم بد حنم کد همه دلبر عیبت په فناز کی په غازد باری کاهنی غنم ساز کی چرتل ناست و هی پیخت کی سره کی	محمدت پیاره می نوش کو پچاز کی درست وطن رامه دریا بشهوی دیدیں کده زده منشهم لئور کم سرپور ته در حم سر عوح در قیب پتیره یعنی سی زه ویار مدوا ناست و یولد بلده گران بیلتون به ده سخو منو و یند
--	--

ای سور عغازات شوه بی حساب
 پک الله د صورت تشییعی مخز پیاـن کی

دو بهند خزانه په بیان دېخو شاعرانو چه ذوب معاصرین دی غفرالله سعیم
 ذکر د اشناکی بنزم ران ملابان توخي ملاباز توخي په انقرکبل اوسي او په
 اصناف د اشعار د کښ استاد دی غزول اوږد باي وایي او د شاعرانو اپهار دی او ز ما
 چه محمد هر تک یکم یهراز دی هله چه قندهارهه اسوي زموږ چلسو پتوهه دی (اویاران دده
 له لطافت د طیح چمنون ملاباز مبادی د سلو صورستي او په فقه شریعت کښ تیار دی
 هله منطق او سکمت لوکي او خپلو شما گردانو نه دی درس ور کوي دختر په اتداد دخوان
 "ملکي او پېښه دستان ی ده استادانو لومړت کړي" **لطیفه**

غله له هلات سه باز راخي او پقدا هارښي ز ما یلمجه سود سقی ما پړگ حلال ټا
 او طعام یه تیار چه د سترخون راغي ملاباز سبی شعرو واید
شعر

پېړلودون د یهی آرمدي د باز بر ضريو چيچي دی د باز بشمروي دغه شنه او سماي بیں، پیښکي دری دی	د باز بر ضريو چيچي دی د باز بشمروي دغه شنه ما ٿر جند پیں و دی ٻه لال دا ده میمه سیلمسیقا ته ٺاه پوخ لاه دا بله ده ده بدلو چن ده
--	---

یخداز خلچ چه می وند خجتو پخواز ز گر منگو ،
 داست لعنه دی زیر کم دی پسرو دینو کللوون
 زه خند نیسو هم لخواز پیدا بیدار دند پشن
 داست اپر عشق کی حی ترشا کا دنیادا پنخ
 لار در ته فسته چه دکشیو مم دنو پکو گل
 کچل در او اندک دواری سترکی بوز دلم تری
 پکار حی ندی تابوچ د جنت زیری گل
 پر تایین سیم بی لتای فتد شیخ اند بسته
 زه د غره باز دسم تاندی کر صدقفس کی پر شه
 یو و اسرعی خلاص کند چه بیاز د د کرم دوز رخپر دل

راسد پر قلک راسد لیلی تدمی نزدی سه لول
 راسد پر قلک راسد لیلی ولی ملاک پی بلتون
 که بر خوش تشم نه پر بردی حی ستاد عشق شراؤن
 راسد پر قلک راسد لیلی پی د پر زده کم هم
 حساب کتاب بچاره قی دا په کاتا مینی برسهم
 راسد پر قلک راسد لیلی پی د پر زده کم بوری
 لیدل به تا دفع کوم اندیپنی نکم بوری
 راسد پر قلک راسد لیلی پی سره کو و خواله

زه د غره باز دسم تاندی کر صدقفس کی پر شه

یو و اسرعی خلاص کند چه بیاز د د کرم دوز رخپر دل

ذکر و افضل المأمورین ظرائف فی العالمین شاھ حسین لا زال ظوار سلطنته من معاشر
 المسلمين پادشاه تمجید ظرائف شاھ حسین بن احمد ضیل بیرون د مغفور جنت سعادتی
 میر خان نوی د س پی او سن پچو اسٹی کبس پادشاهی د او پیشنا نهی پسیوری آیینه
 پادشاه عالمین پا ۵۰ په ۲۳ درجیح الاول په شاھ عالم بجزیره پیش ری کبس د محلا

پیش سو هجده وقت تجاهی سیر خان دبیت الله ادا صهباً سفر و کا پادشاه مغلی الله کوچنی و
 اولد اعلم علام طایار محمر هر تک شخی درس و لست او ترد و سو طلوبوری دمگی
 دفند او تفسیر او منطق او دبلعنت کتب و لوشن او په قند ہار کی لد پلا ری مصالح
 دا هور زده کریں او په جبت مکان حاجی میر خان په ۲۸ دی ۱۲۷۰ الحرام سنه
 ہجری پقند ہار کبین دفات سو پادشاه نظر الله ثور اس کھن واو دھن مشرود و پادشاه ہجود
 خان سره و میر عبدالغزیز په د حاجی میر خان دروس و پیغمبر مرگ دورو پقند ہار کبین
 مشر سو خود اوس رحایت کی کم کا خوبی سنه ۱۲۹۰ ہجری د پیشی دناریخ له قدر له
 پام خط سو او را لویدیم سو دھن عجم تر مرگ و روستد میر محمد پقند ہار کبین
 پادشاه سو او د سیستان او کرمان پر خواہی نیکرو کا په ۱۳۵۰ سنه ہجری په د
 اصهان دھن بیت د پاره د لای پقند ہار کبین پیل درور پادشاه نظر الله شاه حسین پادشاه
 کا او د قند ہار او فراہ پادشاهی تر خی ش د حسین تدور کله او د لغول خلیج طکا فزاو
 خانانو او مشرانو شاہ حسین پیل کله پادشاهی دیاند او خنبد او سکه دی پناہ مبارک
 جاری سوہ شاه حسین ادام الله دولت درور او متهور پادشاه دی درعا با
 پرا درسی او د دادخواہ نز فریاد او ری د طالمانو لاس کو تاہ دی او رعیت آرام دی

د پادشاه عالم پناه در بارگش تر عملها او صالحان لاراري افضل العلا ملایار محمد سرتک
 پچه د پادشاه استاد دی لوی عالم دی په فقه بینی کتاب مسائل ارakan خمسه کتبی
 دی بلوی عالم دی عصر پچه د پادشاه ظل الله تر ظل لارندی شوند کا و قند با جمایع
 امام ملا محمد یوسف تو نجی دی پچه د ملا محمد البر فرزند دی اود علو مو تداریس کا اول کتاب
 د جامع فرالیعنی کتبی دی په پستو اقبال عالم جامع الکمال ملا زغفران ترکی دی پچه
 مدار المهمام او صدر را لافاضل دی او د پادشاه ظل الله تر احمد کینن لاس دی اود محمد پیر د
 پادشاه زوی دی است دهم دی ملا زغفران پچکت او ریاضی ادب کتبی استاد دی
 او اهدسته زغفرانی دی پچکت اهلب کتبی کتبی د دانات بایهم لیلی دی او مطلاعه
 پادشاه ظل الله شاد صین پنجیگن بین مرئی دی او په یونلو د حمالکو کتبی گردی د
 خلیج طایفه تر غزنه پوری دده پادشاه سعی هنی او په ابدالیوکی ترستیاند اه برآ
 حکم کا په شکلله بحری شاه صین بنکرو کا اود بهادرخان په سالاری ک
 دشان او برو ب ولايت فتح کا او په کال شکلله پچکلہ پادشاه ظل الله تر
 دهیره جات فتح کرل او تر گو هنی ضبط کرل او سپه دخنر تو لمخکو دده سکه
 ده او حکم دی ساری پادشاه عالم پناه پهارگ کتبی دقتنہ ہر سخہ قصر چین نایخ باد

هئند په چو ده و سخ دربار کا پکت بخانه گښ او په مجلس نېم علما بح کېږي او شر او فضلا
 لټولوی ز شمېږي پېښک کاتب د دی کتاب ہم پېښک مجلس کی یم او پا د شاه ظرالله اشخار
 او ابیات پېظام کا بـ ۳ او د کتاب د دیوان ی مرتب سوی دی کله په پستو اشعار و ایمی
 او کله فارسی شری ته ہم میل کا او د کتاب د دیواننی است د العلامه هاریار شیرخور ته قوایت کا
 په سهود سقیر چو ز ایل کا او د پا د شاه په اشعار او گښ لبر سهولیده شن او علما دی قول
 په بزرعت او د ھماست قابل دی او ساعت ته مایل ہی د ایمی محمد کاتب دی کتاب
 بخیوه و سخ دیا شتا د ظل الله په قصر گښ مجلس او و فضل او علامه را یهول نامګا ۰
 حوال و سوچ ته صد راغلی دی او پیغام ی للهی رحیمی را دی ری علز عفران
 د باغه ولد په یو گری پس پېښک مجلس ته راغی او زیری دفتحه د شال او ده ب ی
 و کا او د پستو او عرض کمل

بیت

صین پا د شاه د ځنه ته ته کوری	په چو فتح په بکرو برو ب و شال کا
دا زیری ی دی را دی دی حکمته	نو ز عفران انعام پر سر ز عفرانی شال
ش عالم پا یه ته ز عفرانی شال در کا او په د خ مجلس ی لټول را حاضر نیونه شا فوند	
شندل او پا د شاه په انعام سر بلند سول ہی د ایمی محمد کاتب دی کتاب په	

پادشاه بجهان پناه استخاره دیردی او دو ول درال خوزه دی . لندن یورکز بر انگل اور کم پر
 محمود کھدم ام توک ملک سلام خان خوب

عزل شاه حسین دامت سلطنتہ

بليا ند دی دخو پچا و چور کر کم	پر تارو کی دھرانی تا دور کرم
بليا ند دی هسن او نکی را پھری کری	ستاد فریز کردا ب نیز تل عبور کر کم
د فراق پری می سبیت و مری تد	تیجہا ن کھرس سو کھ منعو کر کم
پو صل د کا ہم ناب د یک دنبری	د بیلوون فریز رہ نیز ناصبو کر کم
د بالغ عشی می دخو پر ٹھکر کنیں	غاز انو پر بخزو و غزو و بخجو کر کم

خلق یاد ز ماد عشق پر لیونو کا

زہ سین محبت ہی مشہور کر آ

ذکر د شاعر شیوا بیان محمد یوسف خان	ہی روایت کا زماں تبو راستہ بتوک
چہ پہ نسلیہ بھری پیشور تدنی و مس	ا سلتدی پچنیز کنیں محمد یوسف خان شاعر
شیوا بیان ولید او د د استخاری جماع کریں	خداویش پر دند کار یورش من طوان و
او پر قوم سوسی نیں و پھر پڑیکی وز خان لد موسی ضیو خیز د کسی دا بہ سر	غل

و هم چیزی نیست او سید محمد یونس پدر پیغمبر این علمونه او کتابونه و نوشن او پنهان شده وقت به
خدمت ارمنیان باشد بخوبی و دشغد شاگرد سو او و شهرو بیوان نی چوسر کاچه دیر نزل
کرد و چنین چیزی نیست سو عجود یونس مهیان درست او کریم مرقدی سافرین فی
پیر کلیسی پرم بیره اوسی او نکد خوارگ خالص اوتا خبر علاوه گرد و روحی دیر قدر می کند
او پد عزت دری او میمدد لوازی کتبی محبت کار رحمت هنرمان حکایت کا پرہ محمد
یونس پچنده دیر کنہ دیر باقہ کیم او بیره روحی مانند دیباچہ یونس شپه لزواده
دی دلواده په بحدیود جاست کی زماعزست و کا او برد ورنخ هی اشاره آلات امداد
کیل دخه دوده عزل رحمت دده لدویان مانند راول په په دی کتاب نہیں ی
محبت کا عدم خلاصی تھامی د محمد یونس نخان شروعندی او مفرزو ری

غزال

او دندو پیشیده باندیش سرچا	کلد بیا موند شیرین و مصل و دیر جا
درست بستی ستاده حصن روزی منکا	پهدا حسن بلیده شمس و قمر پا
له پید می چل صهر راهبر سوئی	را کا وه به ده لبر دلور راهبر چا
د استاد ز نهنو بوی شتر شام شوی	دو بارو به یادوں بنکو غیر چا

پوصل لیس خواه ستر کو ووری ۱
 په آسان هم بیا سوند ملتر چا
 بایسته یعنی به نخومی پکور بشن ۲
 ب خو جهاد تجوون شتی نهبر چا
 جهایی بی صور و دریخ لکن نهیر کا ۳
 په نوشلی دو صل شید و شر چا
 ولرم تدی کارو سپاره یو انس
 مقصود خدمت دی مینه بی پد هنر چا

غزال ولایها "الله احمد سحر ۴

شیرین یار خدا دوا به ستر لو تو را ک
 پدنیا کمنچ په بنیاد داشتایی ۵
 په بند و بندیم پوز ۶ په
 ایوش عاست و بیزاره پیور و مردی
 تا د حسن خبر طلی او ریور ۷
 خوار عاشق تر درانه باشدند و نهاد
 هند خوک په ست و متنه پر بر قهور ۸
 هندز په نهاده توئی کور دی
 چه د مشق فراغی نوی پیکول بشن ۹

زه یو نس په ست پسینه بیش رسو اشوم

او س په بیارند جا داند راند پیخور دی

سچیانه باشم یونش

خوب چنین بی نمک نمی شوی دیونش نمکی اسکم پر فرام شد
 خورد سرمه خوش بخورد چند مل مسحود همی در اینست کا راحتت ہوئکه پوچ دوان
 دسخه دیگزه چند مسحود زدن که نموده و دو بیدل سوچه پوچ شاید و او بر
 عجیزه بندی و یعنی اود یوه بند و دفعه راحت تر بور رانظر کا چه دندی کا بچه

بلند

چه فی جوانک په یمنه شپه بشن نه بیل شو اور را بازد بمل شو هر را بازد بمل شو بنهلمی یعنی لمانه بیل شو از نویزه یعنی سوی په اور یکه دیستند سوراب کشن و در مصلی جمل شو درست دی پا اور کر کده اسپی شنگی تا پور و معین غل شو اشند خداوند پاره عجز که چند مل شو تا تند تو تمل شرا پی اور را بازد بمل شو
--

ذکر شیرازیان عسادخادر خان تثبیت په دخو شکارخانه . تنهذ نوی وی نواب محمد امیر
 هنر روایت کا په دخو شکارخانه مثبت ترمیں سید عسادخادر خان په سال اللہ ہجری کاں کی
 لیدل شوی اوچه دھبلو د قوم نخرا کاں تدراعلمی او دھار وانو د تیرید لو خبری ی و بلکین
 پر خاکوی و ایج په عبده القادر خان سببی او کمرنی خان و دھنکو خانان کی تابع او ددد
 تمر په سال اللہ ہجری ۲۳ د جمادی الثانی واقع شوی او سی په د خند کتاب کوسم ماته
 نه د مشکاره په د اخان به وفات شوی وی کد نیہ خوسی کیتم په وفات سوی بوی خند په
 او سی چا د شرعا نامه خضری رائی لدید مردی خدا ی دی و بخوبی سی و اسی په
 عبده القادر خان په سببی سان کمن یہم عروند تیرکه او ہلکہ په نقشبندی په طریقت کبز د
 سو سعید او پارسا سری او پیمانی او مشتر قوب کبزی انفاف کا او لخدا ی بھی ترسن ہا
 عبده القادر خان د شعر دیوان لری او د یوسف او زلیخا فقیدی په سال اللہ ہجری تلم
 لصیوت نامہ دی یہم په پسترو ولبله او د شیخ مصلحہ الرین سعدی کہت اس کی په پسترو او او
 په سال اللہ ی دیوبل کتاب تلمہ چہ نوسم ی دی حدائقہ خلک د خند کتاب ما په سال اللہ
 ہجری لد صد ای زمان سبها در خان وید په د مؤلف په سخط و سبها در خان دامت
 ہسی روایت کا په دیره ما دند کتا و موند په دیو تثبیت لچھبیت کبز و نقل کا
 چہ عبده القادر خان په طریقت نقشبندی کبز خلیفہ یہم او د پیر خلافت ی کا او د

رشادی کا شیخ رحایی سعدی را چهو ری پچلا فت تاھلی و د محمد امداد خان شروع نہ دیر

دی فراز ب محمد انور د د ملی غر لوند لکاھل راوی اوس زه د لند ل رحمہ یقید تک شیخ د د

غزل

پور خوشود نظر کا نام

دیر بع نوز غنوند لیری تولد د ل	پکنی غم د پھر اشناوی تل تل
بیشم وصل د گل بیامونه خاموش شو	تری محروم شوہ پر شوکا ندی میں
بند پھر ثبہ د قلم شود پر مجلس کن	شمع تا پر د پھر سوز قصہ دین
عاشق، پیچ مرو بزد مشق لسوز	والنبہ پری معشوقي ولگوں
فانوس پر پردہ قرار غمد پیہنی	کردی مخ پر پلو سپتہ و مالیدل
پکا تتم د پروانہ چھی خان و سو	شمع اور پر تندی بل کر گرزیدل

درستہ شید د پیارو محمد امداد کو
تہ بی عزد پر پانگ ہانی شمل

غزل ولد ایضاً

شہ خوبی د پا د شایمی پختت نسلو	ہمیشہ دی خم کوہ د پر یوتلو
بھی اوں کری پیچنڈو سوری روی	غافر مشد د یو سرگو د تلو
پشیدی جمیش دل آزاری وی	د یخو محجن ندی د کسلو

لذم

خندق کی په فردور و جامو سر | چه غافلی هم اتفاق داشت
داخل دستور مافت نایابانی داشت | چه بیش کوئی خلاصه زدی هم

بخدمت پادشاه امداد و پیغمبر وی

پکوکل دندن نزدی دسان تلو

و من ربانیمها تله

وقت دضران و وی لیدل | پوشتو بلینی په شاه په لی

خواری خستروی و یعنی نزای | په بی گلوز و پائیس لی

ذکر دصدر اکابر دوران بسیار درخان اداصم اللہ بخا ند | پدری دوران پیغما
مشهور وی پدربهادری او فتوریا لیو ای مرعوت دپاشه ظل احمد باز و داد بندرو سا
دشال او بدو بکلاوی قیاقه نا او دیردی صنبط کا دبری سخنده گیر خواتمه پیغما
کامسخه خای اخلمی او بری یا لرازی پیده رضد دی پیغما هر کتبی نهول خلق پیری
او مخدی جان او فقرای پکشم او سنگاوت پا به دی وجود لاسی از رخشن دی
هر گلد دغزیاب نود ستگیری کا پادشاه عالم پا دشاد صینی پدر خطا بکا او
سعادمی پیدا امیر الامرایا دکا خان عالیمکان پیدا علوم کشن عالم دی او پداشتا
بی تیغ مشوا او علماء پلاس دکرم پا یی او هیچ چله هی مجلس لدک لایغز خانی نو دی

عمله بجهی په دوران طرف ده او په بند نه په علاوه ته حاتم ده جهد لسغره را من علله او
شوا سیمده او دوی ته بند نه و نه خالق تعالی دا اکریم دوران اویت هم زمان تر دیره
خوده همی، ساتی آین پارب العالمین بسی وایی کاتب الخروف محمد هر تک غفرانه نوبه
و ستر عیوه به چون عالم مگلکن دوی کتابه پاره لخنیده اشعاره فتحی ماته نوبه بدلدارانه په دلته
غشت کوم په کتابه لد ذکر خیر دهی حاتم زمان خالق نوی او هر قدر چری ولی دعا و آهه

و کا سخن بدل داده

بسیرون د زور دی تر لیموی سهار سنم شاهی

د امره یاقوت می پلمن کبن ته پغم شاهی

گوره لیلی پاران دا و بتوستا په چشم شاهی

را خلد لیلی پد شنکنی حال شاهی په گلوکوی

سهار په وزی سیل کاب غ په بلبلو کوی

ملایی سترگی مکا ته په ویر شرلو کوی

دڑه بیل دهه وینی په هرگزی سرم سنم شاهی

سنگلی نجلی دیانه پلور محمد شاهی مدکوه

وریت سوی زری دی سین پوری تخدای کوه

لله شتم شاهی

په یعنی الحم شاهی

شخنه پر چشم شاهی

په سرو منگلوکوی

گل په اور بلوکوی

زیب په کجلوکوی

لله شتم شاهی

ماشق رسا مکو

را شه جفا مکو

زهيم پنهان تري ڈيور ما جلبيلا مددکوه
پور قلم يا مددکوه |
يهم تار عشق ديومني پرس ما حاتم خاچي |
ختم اوالم خاچي

ذکر دشاعر حقیق علام محمد حمدیق پور پنزا | پدار غسان کی اوسمی دیار محمد پور پنزا
نوی دی او دو دی زمانی ٹھوان شاخودی پیغمبر درویشیت سکلن دی ھرن و نجھی
پر طلا محمد نور بریتیخ ویلی دی پہنچہ (و منطق) ہم پوچھیں ہی کلہ پر قذما تدر اسی
کامت الحروفی وینی (و مجلس و سرہ کا عشقی طوان دی او زرہ دی لدلا سد ایستگی بخیل پل
محبوب پسی فرا پھلا زاری کا گریانی کا در دسن ریهاری او سترگی داون ٹکو دی کمی فری
مینی ہی پا ارسی دی پھر کلورہ کلہی درک وی سوزنا کی بدجی لولی او کلہ پھر دُندا نغ
پدر جلد کبینی مجلس ڈری دی او مخجن ذریوند چنپلو نارہ غلبلو سوچی زمانہ د د
پر ٹھوانی افسوس ند کا او عشقی بھجنون تدر سیدی دی بال بادہ اشمار وایی او
درزہ درد پہ سودہ کوی یوہ ورخ د کابت الحروفی پکورکنی و او ما ہی دحال پوشنہ
کو کلد درزہ پچنوا کنیوت ٹریلی او دا بد لدی بال بادہ و ولید

بلد

لله سلیل پھ بیلہ گلد بل ارمان نلکی |
ہسی بی یارہ بل بیلہ عاشقان ملنا |
پھڑک اکا نرم بکلہ یارہ بل بطلب نرم |
پھسی سوریمد پور یون بل سبب نرم

بیں نیار نور خود تووار مر نور مطلب نہیں
 تر تا پر کان قربانو مدای نیاز صد بیار
 لستگو او بنی تو بیو مدای نیاز صد بیار
 که تندی و تمنی که پر بردی اختیار خواه دی
 زر و در راغلی دی میله سا بیکاره خاصی از رده
 نغم و پیدا ندی بلچاره خاصی از رده

ذکر دبرگزیده سجافی ملد پیر محمد سیاچی ملد پیر محمد ہونک ملا سرو مخفر
 زویی دی چہ ملا سرو لد میا فیقر اللہ صاحب خو استھا صد کم کعہ او ملا پیر محمد لخچد
 پلار غصیض و موند د علین مکان حاجی میر خان سر پیچگو بنی ملگری و پرو شاه طول اللہ
 و رو شاه محمود او امام اللہ ولیہم الصفیان تدوادار ملا پیر محمد ہمی سلتد و مخوبت
 او لہ اتفاق سیهون کی استفادہ کا او خلق دخدا کی مشریعت او امام اعظم صاحب
 مذہب تدرابولی نقل کا چہ پلا صفاون کبینی سیاچی صاحب لدر و افسوس سره سا حق کا
 او پید لا یلو علمی دوی ملاست کا لکھ پڑ علام روصم پڑ پرا صفاون کبین دی ہم
 ملا پیر محمد صاحب عزت کا او پیر اقانی لقب کا سیاچی صاحب معلم اخلاق
 کبین یو کتاب کبکلبی دی پڑ افضل الطراقي دی نویم دی او پیر مخد کتاب دعطا یاد و او
 اخلاق تو بیان کا پوبل کتب ہم لر شید پڑ القراءیض فی ردار و انفری نویم دیا پڑ

افغان افغانی کنی د دلخایت کنکنی دی پر زه دی نه سعد کتاب دلخایت کاند م پوچه دی
 کتاب کنکن یا و گاروی دلخایت

دی لارنه لوی ولی د
 لوی شبتن پداستعنه د
 بوسنید نو او زگا س
 لارمی محکمی دی پر چقی
 پچمی صاده کر لد لاس
 شپد په شپد هی خوارکه که
 شیخ متی په زیارا خند
 متو له شپد هم بدارو د
 شیخ متی ته پکفتار سو
 دو مرد نوز رحبت پر تهر کی
 تدق و ده دصالیخانو
 ده چا کمیل العصر دی
 په زختت په انظراب

شیخ متی په خلیلی د
 یو ه درج رون پر لارو د
 کرد د ذکر د غناس
 پر دی لاروی تبری گنی
 دیری پشی راغی رویدار
 یو سخان به آسپاری کله د
 ده بد لید پتوره شپه
 را احمد به بیزار د
 یو و شپه راسته طیار سو
 ای د خدای روید ا شفر کی
 ته باذری د و لیالو
 ستاد در خاوری مرز زردی
 پشو شبوی ته بیخوا ب

پاکری دلاری گتی	په دی خاور و خودی گتی
داسی دوی شنجه متنی	مولالعشق سپتی
پد لخدمت دخلن الد	یو گئی پد یوه ساه

تر ہر قدر بہتر دی و دردہ

زدہ کرہ داغزہ گورہ

ذکر دشاعر خوب لفظ ارالمہیا رافیدی عبد العزیز کا کم کم ہی روایت کا پہ داشاعر پڑھ
بوری کتبی اوسی اوس دخلو میتو کا لو پھر دی دیران دشعل ری کلام می شیر یوندی گلہ
عسل ماندی عبد العزیز کا کم دعند عذر دالا پہ پڑھی کتاب کتبہ ثبت سی

غزل

چوت پغمبین بندیوان یسم را بہرہ بشم	دبليون او بہی تو یومہ بی پر برہ بشم
بہ دی لتاہ دعشق لضم کوہ پر زماحال و بینی	شمعہ بی بر و ند عشق دی سچ پر برہ بشم
مردی پروت یسم دلگدا پیغمبر تظر نکوی	کمر صد ہیم بی نیاز بارہ تاظر بشم
او دی دینی رامہ بل کا یمنی و بیت و کرمه	ستاد و صالح پر ابو سویں می حسیرہ بشم
کد جفا کاندی کد فطا پروت دی و در ترجمید	ستاد دبار فوجہ مح نکرم پل در بد بشم

المہیا رولار دی پر دبار تظر دی خواہ کیلی

کرمی بر خور تھی شریما ذہ پر حذرہ بشم

ذکر دصدر دران با بوجان باسی در کرم خان با بسی نزوی دی په پد انقره کنین
او سیدی هند وقت په حاجی میر خان علیین مکان لقنه هارکنی د فلامانو لبکرات کا او
گرگین خانی واژه با بوجان با بسی در کلات دیر غښتنی را وستل او له ماشور دی د
قند هار سبار حصار دینوا او هند وقت په ی گرگین خان مر کافزی په کلات کنین د حاجی میر خان
در خوا حکومت کا ہسی و ایسی محمد کاتب الخروف په پد کمال سلسلہ ہجری په شاه محمود پادشاه
پادشاه دوران شاه عصیون وزور لبکر و کاراد او اصفهان ته دی دین غل غریبیت د کا
بلجوجان با بسی سره له پل غښتنیو کو دنا نه په دری ذرد قند ہونک او توئی او ترکی او
عشقی الکھیل را خلل قند هار تداو د شاه محمود سره ولار ل اصفهان ته په جنگو کنین با بوجان
با بسی میرانه و کا پچ دستم دورانی ہسیر کا با بوجان د میا بی صاحب شاگر
مرید و او پد سلسلہ ہجری دی پد شنوی د شہما او گلان ہنچه قصہ لظم که پچ
پشتا نه دی نظر کا په مجلسو کبی د آناتب و قصر العاشقین لوزین ک او بلند بند شتر
ری په دند کتاب کنی د مشق تو صیف کا او ہسی و ایسی
مشنوی عشق

چې بر ہر ئای دی بری دی
په سو چلی دی بجهان دی
په بی عشقد زړه د مرد دی

عشقت یو ہسی تو ریالی دی
د عشق او ہسی سوزان دی
زړه بی عشقد کله زړه دی

کلد صلح گهی جنگ	ندی عشق پدیوه رنگ
پهدوی خود ترشات عسل	پتامد کاندی مثل
لش بی مخزی ولاه دی	چه بی عشق سرکردی
هم هر زیره سزا و ازدی	زره بی عشق پکار نوی
کمی پخوبه داهر غلبه	پر دمعق و کاخبری

د پا کانو عشق سزادی

اماست داد حوالادی

کرد افعع دوران رسیدی خان مسحوند رسیدی خان روزی دی دعیاث خان لو
 د مسعود خان مسحوند مسی دی پیغم کلی د مسحوندی پناه د بالرسی غیاث خان
 د بی میر خان علیین مکان پهر از او ملکی د او رسیدی خان او سن تکه سکی او
 د آشنا یا نوی باز او د مساز شاهزادی د پادشاه ظل الله پنج گوش عزت رسی او د شوت
 او هنست خاوند دی پر آشنا یا نوی مهران دی او د کات اخرون ن محلی دی اشعار
 دی خوابه دی او د بلاغت علوم سی نوستی دی پرفقد او تغیر او صرف و تجویش
 هی بند او پوره نوست لری پیغم طالبان دی بعل د مشکلا توئینی کار رسیدی خان په
 ۳۳ اللہ اصنهانند ولای او هلهندی د شاه محمود سر صحبتوند و کابایا قند باز قدراعن
 دی و کتاب دی پیشراح د حال او جنگو د روحی میر خان او شاه محمود و کنبلی دانه اب

شکورزنه بیتیوند وی لوزمی دی تخدونامه کله پچه کی دیبا دشاه ظل الله پنج کن
 و لوسن زر طلا وی صلد و موند لد پطیع کنی هی جواد بیت پروت دی په سخه
 صلدی پسیو تو در هی پیر یار ازو او آشنا یا لوز نثار کره او ریدی خان غزل او شنوی
 او رهایی پچل دیوان کنی لری او تخدونامه هی هی خوب کتاب دی پراکش پستاند
 هی سچلسو کنی لوی دگرگین خان گرجی دوثر لولو قصد او دا صفهان دنلوچ تو نقوله
 لتوں کچنسته هی وایی محمد کات الحروف پرمادریدی خان هی در خاست دکا
 پهر په دی کتاب کنی د تخدونامی خجی دیرو برخه ثبت کانه هم ریدی خان هم ساته
 د کتاب یو با ب را کا په دگرگین خان دوثر لولو قصد ده او سخه مادره و کنی عوقبیت المدحای
 شنوی نقل لد تخدونامه شخه دی

په بیان دوثر لولو دگرگین خان او صبح و صفت دهایی میر خان علیمین مکان	او س به لوز نامه حکایت کرم دینو
خوب روایت دگرگین خان دوثر لولو	په میر خان تلمی اصفهان تدو ند
معنی مکنی دیاک سجا نموده و ند	پاچا تی عرض که نقول او وال د پستون
دگرگین ظلم برا خواه د پستون	پاچا د میل زد شنوای کو لاکی چاره
دگرگین خان ظلمیم ستم دیاره	که دی مغزول کرم قند کاره پرین دی
بوره ستم او خپل شعار نه پرین دی	

و میں تو و نید ہم پوند شیری
 ناصلمان دی درمنی دی بیدین
 نہ فخر انجی نہ لد عیسیٰ بیر نید
 سلطنت پر ناکو رسی تیار
 حال دحاکم او ر عایا و گوہ
 جورہ ستم کا ندی بجید گرگین خان
 صبر پر ظلم دنالم د ر منی
 عرض دنالم د لام د سد کریم سلطان
 نالم د حاکم کا ظلم دیر په ملکوں
 دلهم قصر پنا ہی بنیاد
 مع انظلم

گرگین خوکر دی گرگ خوکلیم سکوی
 زہ ہم خالیف سیم پر بدشکر م گرگین
 ندیہ اسلام کی خان پاہند گنیہ
 بیدین زہ پر خدا کی تھر بکارہ
 میر خان ویل ای حسین پاچا و گورہ
 گرگ د ایلہ کر پر مدد سو شبان
 صورہ لطفت نستہ پر کرو بندیاتی
 د اخشور م واردی راحم سلطان
 کد پاچا نکری داد خواہی د خلص
 جور پھ دیر سی سلطنت سی بے باو
 عربی اللہ یعنی معکلیش ولد یعنی
 کافر کولای سلطنت سی مدام
 مکر ظلم د خونی کر دی سلطنت
 پا مدد پر زہ دی وہی پھر و دان
 سلطان د اورہ پئی غوب د او نیا

د ظلمم اوری کا پھنپھنے ترا ب
 پڑے اوری سخنی د ظلمم لکورہ
 تو لد بہ کانڈی بینوا پری اوں
 پ ظلمم خوارنگی پھل خان او پھان
 پھل کلکی کور پ جور بدور الغفرہ
 خون غوبتی ندو او برید و لد خان
 سخنی کر دفعہ لاس دده د عالم
 د گرچھیر خیری پ ظلمم دوست
 رسول د خدا ای ته پرگار یاد او خواہی

د ستمگار پا بیا و رانی دی خراب
 د ملکوم آد د اسی کاری دی گورہ
 سمجھی بہ بھی کا د ظلمم پکور
 بے بی خالیم پر رحم د کا پھیان
 سلطان گورہ پر خان رحیم و کہ
 پا پا قدر ہی دینا و کہ میر خان
 گرگینی پر لیبغ قندہار کی ظالمم
 گرگی پا ندر کا پر کری خوار عیت
 میر خان خولبندی والا مجاز لد پکو

دادخواہی د میر خان پیغمبر دید الائش والجان

رسول د خدا ای ته پ سر قوم ب را د
 د اورہ رسول د دی قوم فغان
 ای خیر انساد د اورہ تدی ندا
 گرگین ملنخن د پستون د باس

ولا رسی د پشی د پیش ب کا فریاد
 ست پرامت راعنی د ظلمم دران
 پستون خوتا پر نامہ خان کری فدا
 و قدر د دی ته د ظلمم لد لاس

نه بسی بیچگله تانه راستون
 ستا در باب ستا دسلام دپاره
 فخر کوینن فراهمه ری، رسول
 قوسم سوپا و د ظلمم تقوله تانه
 و ظالمانه ته تر خوبه یو پر
 پر خراب زپ دی ستا پیغمبر و دان
 پاورد ظلمم قدر کی ب سو پیشون
 تردی شیخی سعد خدا عی خفارت دنبی
 کری دی خوندی پنجه مرحمت
 پیچ سی د ظلمم د گند و خیرو دندی
 درک سی بیدل داوم کم سایع د پیشون
 محتاج د تش و لب نظر ته ی محمد
 ته دی با دره د کل بچم او عرب
 ته دی ملهم سی د خوب و نور د پر هم
 کم و بی ناموس ظالما فوز بر باه

تا پنامددی کحمد کوی پیشون
 ریگ و شرمون مو دسلام دپاره
 مد موكره همیر خیر اوری رسول
 او بنکی می خاخی پر درباریم دلاه
 یو ولد نظر و که پرسه ب پرسه سو و به
 ت لطف و حسره دی شاهی پر جهان
 لدست نظر بیوی خیر اب سو پیشون
 راغلهم دلیری ستاد بارت دنجی
 پر پیشون قرصم نازل کارجت
 لاس و ظالمم دی لگریو ای دانه
 ت شرعيت سی بیگنیت تخفیف د پیشون
 د اس دی سوال دلار د در تد سید
 و قوسم حال کیم در ته عرف پاد ب
 بیلد تانلری پیشون فوا لگر
 و شرعوره زمرد نام و ناموس لبیداد

سر کند اچور تر زموب طحال و گورد
ندی لتا شرم دی خاسته بی ندی لعیسی این

عرض من د حال و نا و تاند پیشوا
بلخوک مر نسته خواهک پر نیا

خوب لیدل د حاجی میر خان پندینه طبیب کتبی او زیر کاد بخت نظم
پر میر خان سه عرض کا حال ظلم
بغض شید مات سوتوره دال ظلم
چ در سره حضرت خارق و عمر
قوسم د خلاص سوکرت ماتم مکوه
پر د ظالم سوکم نفعهان او ضرا

میر خان بخوب و لیزد میں اکبر
وی ای بیسیں بیری لر و غم طوہ
ول د پدر قوم نہ دازی کرہ شر

ن دیسی نگداونا موسی برباد
نوسم بھی وینہ مجاہد پر جهان
خواہ بھی نکا صرد پر تیہ و رحوار
ورکوی دوی بد پدی لارہ کی اه
ن دیسی درک نوسم دوی قوم نزیک

پر بستون برد خدا کا دل ظالم آزاد
خدای پر داقوم کا پر بحکم دان
تل ب د خدای پر بندگی کوئی لسوی
کلحمد د خدای بھوی جاری کا پا فوا
خروی طرہ وی د اسلام پر بگیری

زیری او ریل دهیز خان او فتو ا نستل لد علما و

خوبن سود بخو په پیچنگن کلام
 سفنت قا خنی او هم پشیوا در حرم
 فتو ای و غربنیه لدوی میر خان
 بس تحریر هر هی انشای و کرد
 په تیر په وی دی لد اسلام سرا
 قوس ع طیبی ع پلهم پایمال
 شنگ د قوس کا په تینگه خوندی
 و دوی سق و دی در حرم ماجرا
 قوسی کاد خان د بنو پطلب
 وی کند په افغان شکوی
 خانی ها گرو د غنوارانو قوس
 نافیتین کر ل قوس سر بلند

ازیری په او ریل دهیز خان پیان
 بیایی پدیا کر ل علما د حرم
 حالی دلهم د گرگین کا بیان
 تول علما دین فتو ای و کرد
 په دلهم دلهم رفع دوا
 حاجی میر خان راغی طعن تبل کال
 په تدبیر گنیوت په ناموس و ساسی
 شرانی دلیدل د قوس پسطله
 دعا او خرب او هم فتو ا در عرب
 گرگین خرسو په میر خان شکوی
 ظلمی دیر کا پر خوارانو د قوس
 شرانی ز او نستل په صبر و په بند

مصلحت دميرخان او قرآن کول د قوم او بياو شل د گرگين خان
 پيشه نه تقول سول پنا موس او پيدا پت
 لد بحور و ظلمه د ظالمم ارمون
 جل با درخان و د با در و ملس
 يور سفت را تقول كرده سیوری هست
 گلخان با بهاره د بل و لوز برجي خان
 کاري خوانانه د لبکه د کوکه
 تقول سره يو سول پچ كري گرگين خان
 پيښتو بجهه پرگر صيانه نا ورين
 قوم کا خلاص نظمهم و جور غطا
 قوم ی تقول کا و سه کي نصيحت
 خاليه دی نکا پيښتون قوم بر راه
 بني سما په و ساتو خانون لد شر

حاجي ميرخان د کا تدبیر مصلحت
 متو لو قرآن و کا پچ خان کا خوندي
 سيدال ناصر او با بوجان و باجي
 سياجي هم راغي دميرخان پکوک
 عزيز فورزى د دل رام پهلوان
 راغي لفڑو د الکود جلد ک
 بل حجي خان بلي گزوی محمد خان
 یونس کا که د کاير غل پد گرگين
 گرگين ی مرکا تقول گرجي سوکشار
 قنه کارو بنيو حاجي مير بهشت
 په لالم دهه او سخونب سود آزاد
 پا پانه لالم دی گزبری کويکا لبکه

سیا بد راسی یز رگونو نو سپا
 ورک بکان نوسم تگه بنان دافغان
 خان موچتو کی لیری کامدکانهاف
 لتو له دقوم اختیار دار متران
 مقول دغبستلی تلگایی بجنگیانی
 گردہ ولاد پ و دیرخان گلغا
 قوسی دند کندزوی او کش
 د پیشو ناموسی د کاخوندی
 خلا صرسو ظلمم د گرگین قندہار
 زری ظلمم ثور د وران عالم
 پکنیں کباب سی ستمگر تکلامات

صفهان و کوله بشکر و د شاه
 نه بد پیتون پریزدی پر منج و جهان
 د سمن قوی دی راسی کی اتفاق
 بقندہ هار کینی را توکلکوں خانان
 هر قوم در کرله خوانان قربانی
 شل زده بمح سول چمنه کی د بنار
 میرخان انها ف کاو پسین بسیری مشتر
 پی د اسی کار و کا طاجی گرندی
 کال و یو سل نو نس اوزر پشما
 ذلمم پای دی ہسی و ران عالم
 ذلمم او رچہ بلی سی جوئی جهان

ظالمم جفا کوی پرخان ندیده بل
 وین هر خواست سزا دخیل بد عمل

دز دعالم کامل ملا محمد عادل بیچخ داعدا صاحب لپ قوم بیچخ او دعالم
او مستوی سری دی خلصت د سبک اینوند کا پدر بنو اوک گنی او سی او
طلبا نوزند درس کا ۶۵۰ پلار ملا خوشحال چل بهم شد ملا و پدر روضه ربانخ کتاب
کی گنی و ملا محمد عادل هم یو کتاب لطم کمی دی چه محسن الصلوہ ی فرمی دی
او دلخاخه مسایل او تو اینوند او د تاریخ نیو خذابوندی پکنی دی دایرو خوش
بیونه لد چند کتاب د لند رانقل کو صم چه یا دنکار روی

بسته

پر فرض کنی که بالاندی	بهمه غلط عاصیاندی
دوی بی شکد کافر انندی	پر فرض تکاذی لفقدم
که طعام خوبی حیواناندی	پر واکی کرمی زده ی نؤی
پر فرض نکا ث کساندی	علم فرض پر بر سری دی
پر وزخ کی مقام تھارز کی	پر پر ققدم یو طبع دنقما
لہ سخو پر فاخر انندی	خدا پیارہ امان عنوانیم
لہ سخو سره محی گئے کا	
پر خاصہ دایجا نداراندی	

ذکر دشاعر شاظر محمد طاہر بھریا نہیں «محمد علی بھریا نوی وی
 پتندہ بار د کامداری کا دبکلا پور سوداگری لے، او سلتدجی خوش طبع ٹواندی
 طبعی ہزیں تدبیل د د او کلہ کلہ بند اشعا۔ ہم وایسی پکھڑ کا لوپستہ کنہی
 د پلارہ سرد او سیدی لی او سلتدی لہ الکملو علماء خیل نوست د کا او علموم د بیٹ
 دی زدہ کرل د کامب المحوت سو آشایی لری د کانی فائدہ نو عالمانو محظیں کا د
 وی دیا را نو مزہ خوش طبعی او ظرافت کا ہسی وایسی د بے اخودت محمد ہنک چ
 یوہ درجی یو یا۔ د کامدرائی چہ نوم د دی، محمد عر خان پتقوم نوئی گا نہیں
 پتندہ د طبع لطیف دشاعر نو سرو آشایی کا او پچھلہ ہم اشعا دشاعر خان
 د محمد طاہر سرو ظرافت کا او لطیفہ نکات یو بل تدبیل وایسی محمد عر دویل سر کا^۱
 د محمد خاہ سر پیغمبر او دینا یہم خوبیتی اثر د مجلس نلیڈ لکین کا او نہ اللھ جبکہ
 مُؤْمِنٰ مصدقانہ بکار د کینہ پر سبیل دہرا، دی دائلعہ پیغمبر کشمی دو لیہ

قطعہ

وایسی دا پیچھت کا جدی	یو بل بد دیر اش
پکھڑ دی معاصیہ سو ۳	تا صحبت نکر مدد خر
محمد طاہر پر طبع ظرافت پسنداری او ہسی فلات بند او اکاہسی قلعہ چربا اش کا	

قطحد جوابید

صحبت دیر ابر کا گوره منکر نمی داشت

تمد محظ بخدشی وی اوس انسان سولی بشر

محمد عز خان پل رافت له محمد طاہر پوسته کا چ ستامونم طاہر دی خوش مظہر ندی

محمد طاہر ہسی بیت وواہیہ

زه و خان و تند طاہر یکم خروتا تدمظہر

ذکر دعا شق پاکباز داناعی راز ملا محمد ایاز یغازی د دنیا کارک دی او پر حمد

او دربع کبنتی ریاضت کا او پطریت کتبیں مرید دی دینان عباد الحکیم قدم سره

العزیز کدھ تھیم یا صل د قندہ بار د بنا رسائیں دی مگر پہمیا شتو ورک دی لکوره

او سیاحت کا او پھر صور د بزرگا نو خا ھزینہ دی او پگو بنو کبنتی لچبا دت بخت

وی نعل کا چھ ملا محمد ایاز پد شپو شپو دینیں دی او پر دستتو او غزوہ گرنہ

ذکر کاذبی او د خپل پیر دستگیر پر بخ راسی ٹرپ کا او ہسی دینا کا چوتا

و مظہر د بحال او کمال نظر ملکه نو تبنتهم ملا محمد ایاز بنه آوارز اری او کا

کلد پھپل اشعار پغنا سره نوئی خلق شر وی او دیوان د اشعار وی

دیر متین دی او فکرات عارفانہ کپکبنت دی رعا یت کا چھ ملا محمد ایاز اکن

پیغز و کین گر ز پهی او دغزو و حشی او خو خوار حیوانات ده ته ضرر نز سوی ملا
 عبد الحکیم په ده شا تر ز دی هی و ای په شو میا شتی می استاد نرا عی کور تد
 او زه ده پنداشتن گزیدم پیغز و کینش یوئی می ولیل دشمنان نولو گلد په گر زی
 او یور دبله شنگولی سردا پهی طاغان په کا او پیغزه کینی پنهان سومم په شرمنان
 و لاریل هسغه خای ته ور غلیم او سلنتی می تهد ایاز و موند په پدر لاره خوب بیده و
 او سخن و حشی حیوانات تو پیغزه هزر هزو و در سوی بلکه و مین سوی هم نه و ما په لخوب
 و مین کا او و اقعد می ور تد بیان کا ده دویل هسغه په په دخدا هی پیجت و دان وی
 د حیوانات تو په بستونه و راینی د تحقیقی انسانیت مرتبه هی هسکد ده په د حیوانیت
 لاس سلنتی نرسی او کله نفس اماهه په د نفس مطمئن نه. تبنتی او خانی کائین هی
 هشی هم د حیوانیت په دریاب کهنه لا هم مخلوقات د انسانیت سرو چگو و فسی
 که ای او لد پر تهدی تبنتی ملا محمد ایات د شو عنده ویران لری او د پر شد عارفانه
 اشعاری د پیشی بجمع کری د کی په نه هی د خدیو خخو رهایی په بیان د عارفاند نکانه
 را نقل کاند مه رهایی

و هند وی په لری د عرفان بر لخه	و عذبند ده پر دنیا د انسان بر لخه
و ری په زوند کینش د پیغز هیوان بر لخه	تهد زر په په نه هی هم بر لخه

ولد

محببت د آب و خاک دی بی بیا د	راسد شکری د دنیا خون آ با د
لک د زر و سپیت وی د خدا هی محبت	پر صحرا په بی کور او ره بنا د

ولد

زروند خوبین کرد دانیکی د درشتا	ملکه چا بازدی تیرند پچفا
د خدا هی کور مورانو ه پرستو	د خدا هی کور و لگندز پر صفا

ولد

پیه دخان پیغم اختم وی عاشق نوی	سنه خوش د خدا هی دینی لایق نزی
یا به خان یا به جان کا پرستند	خوا کر پر خان ی نلکا هیر خ صادق نزی
ذکر ولی و اغظ ملا محمد حافظ بازرنی	د اعلام د محمد اکبر بازرنی روزی د
په لپقتراه په کښته خوا کښی او سی	ا د علوم مرد بھی دوستی دی فقد کښی استادو
او بیچام کا نوکښ و بحق پورخ د عظما کا نو پیو اغا مشهور سوی دی لکه لکه	
پنځله بد کښی ضرا اشعار ہم دایی پېړ نوں د ضیحه دی یو کتابی کښلی دی په فزو	
دی تخفه د اغظ او پید کائی بی د تقوا اوزاحد د عظمه نه کبل او خلقه	
کا امر پر مسروفت او نهی منکر کړی د س محمد حافظ و اغظ پر شیتا و یلو مشهور دی او	

مخطوطة

د پادشاه او لو یا نو پرچم گشیم هم ذخرای امر سپاهاره وایی او پچاپ و انگوی
پطر لقیت گنجی دیان وزیری صاحب مرید دی او تدریس کا دا محله اود فتحه لقنه هار گن
طابهان د علوم یا له مجلس حقیقی موئی او په حلقة دند رسیس یا صاحب زوی ڈاون گلید
بر لد هار او اینستد او نقل یا کره له تحفه و اغلا شفه پیر سلطانان یا ولی

بر لد و عظیم

کمی نزدیک عذابهای د جنت گلون
وطعن مولی دی آختر بخوبی پر شیتا
نو لدره اور کی پامان خان نون
په کری حرام سخدا طعن کی د دی
په لو یه درج بی وی تو رخون
شا درب کوه صبور پیکار سه
پیر بی تو بینی پکیدا سو دون
خدای بد و تانه په غصب و گوری
بی خای امن ده بی پروا پلوان

کمی بخت مکرہ پر دنیا د ونگون
کمی بخت مورب یو میانه پر دنیا
هم بد عیند بلسی د علوم پیقا
کمی بخت مکوہ حرام په بودی
اعمال یا المثله لعقبا کی رو دی
کمی بخت مکوہ حرص قرار سد
قوشند د دین و په پیکی کار و بار سه
کمی بخت هیئت د حرام پر لوری
کد کلز په غواری بنایت بنی هری

ذکر دلظرالدین خان آندر لظرالدین خان و محمدزمان خان زوی وی پیچه
پزمانه سبئی دپادشاه بجها و شاه صیین دلغز شی راعی و یقند کار تاکن سو
پتقتضا د طبع صافی پچه مت د صدر دوران بهایا در خان و رسید او پسلک
و ملرز ماخو دپادشاه ظل العد منسلک سو خلک پیر شجاعت او بهادری سی
پطیعت کبئی و ه ز پهلو و رحوی دپادشاه او بهایا در خان عایشان لخ اعزت
و موند او مستقیم ملعا ن سره آشنا سو لظرالدین خات اندر پسند استوار وای
او ز جوب دزماني لخوزو ماخو شخی کانه سی دیوان داشتارو فری او لظر تخلص کا
الحق پیر لظر پیزرم او بن مدم دلظر خاوند دی او دیار افزا موزو نافر پیکنخ
کبین مصیوں پدی کتابه دده یود بدله پسیاد کار کابدم پیر خزانه دددیاد
خانی نه وی

بدله دلظرالدین خان

دخوار عاشق ژرا ماصم وی دلخواه رو نیا کدوی پر پنه خولد چندندی فشار ز دیا پیر دلخواه خلیدز یا بخ در باکی نا پهپل و حمال کنی خوشخاں محبوب باکی نا پیر و پیشی دی خوار یید ویر عکون دی	دخوار عاشق ژرا ماصم وی دلخواه رو نیا دخوار عاشق سر عاده که ژرا کی نا پهپل و حمال کنی خوشخاں محبوب باکی نا دوی صینو پنجه خداها برگرد او دون دی
---	--

پر چنانو هر ہے پیچہ دخم ناتارد بیا
 پھ پاریان و بایسته زیبا محظون دی
 ہو پی عاشق سی دہنو کلد قرار دینا
 ہو پر پیشید بامنی پتھر کا کلد جو پی بینا
 کدی دانو ہی عاشق می ساعت بیمار دیا
 یو خود رخصر لہ چل بخت مرد دینا
 بیخ نخوبی بینی دبلیون کاری پار دینا
 ذکر دبرگزیده احمد ملا نور محمد علیجی مشهور دی پر غلبی او پہ غلکو کسی تو فی دی
 دعا پار محمد رزوی دی اوس پہ پیغوای مفہم اوسی علوم شرعیہ دی ویلی دی
 اور دریں کا پھ عمر دیر پوچھ سپری دی اتیا لکھن اور قند ہر پت دکبھی پنجھ کالہ
 دخانہ ان عالیشان دجاجی میر فراز دار تیتو اور کوچنے خجنو استاد دو او منو خدا
 ته درسا پرده عصمت دی درس کا ملاؤز محمد اشغال بھم ری یو کتاب کی کتبی دی
 پناہ نافع سلمین او پر کتہ بی احکام شرعیہ بیان کری دی داستاب
 لی کتبی دی پناہ دیا ادشاہ بجھا شاہ صیین اولہ معتبر دکتبو دنقد ادا خدق
 لی اخیستند کرمی دی ملا نور محمد اوس پہ پیغوای کمبھی تدریس کا شکرہ شریعت

او بخاری شریف او هایداو کتر او طریقہ محمدیه او نوزمره جد کتبہ په تدریسیں یعنی
 دانلشم ده دی په لصینحیت کښی مخنس
 نظمه د لصینحیت

قدر من خودنې پذیری سی زما یاره استغفار نتوبد کوه دخان ډیاره بیداری کوه پد سههار کښی زما دلداره	تقدیش افرید کوه په خو کو کاره تقدیم حاف ساند پاہ غواړه ناره بیداری کوه پد سههار کښی زما دلداره
زه و تا تدوی و سی کرم زما و بوره بعد ته سی پچنا نښنی یا په اوره بیداری کوه پد سههار کښی زما دلداره	پد سههار سیاری کوه آ هزو گوره په ستا حال به په څه رنگی له گوره په ستا حال به په څه رنگی له گوره
په په وقت له مسلمان دلداری کوه هم پر چل صوت و تراوه هم زاری کوه بیداری کرد پسها کښی زما دلداره	په در سیده شپږ کښ دیره بیداری کوه دا خپل خان اللہ جا بستري بیز اری کوه په ستا حال به په څه رنگی له گوره
تقدیم الا بلکه دنیا سنه ستادیز سود دی در تکدا یم شرکه کښ بیداری کرد پسها کښی زما دلداره	داد زیان دی زما جان پعجا کښ لکھا به دخدا صی دیر دی پد عا کښ قدر دخداي الحکیم مدغروغ غاره
	نیک اخلاقی کوه تطلب و بد خوی داره

لقرع کوه پیل صوت کوه و پیر ناره | ته دل خسته بی جو رسی تن و بجا رو
 بیداری کوه پسها رکنی زما دلداره
 قد امید کوه در بخت ته لخا جان | در بخت دروازه خلا صد وه جانان
 پر سهار بر بخت نازل سی لاسان | محضرت پسها ر غوره لد رجان
 بیداری کوه پسها رکنی زما دلداره

و کرد شاعر طرفت ساخت عبداللطیف آنگزی داشت اعری پر مجع کی د و فندر مرسدی
 او پیغرافت کی هم پا صلد بوستان دی پلاری علامه محمد نویی قندیل راه رانی چه
 ما شور گین اویدی عبداللطیف لوگو چینیا لی چلمیم شروع و کوه قرآن شریفه کی
 ساخت کا او خند پر طبع الطیف کی در لوده لزی دیر خواره اشواره دیل مشترک کی طبیع
 ساخترافت ته مایل دد خ بیا هم ہی عصی او حکایت و ذلتیم کا پچ او ریده نکی عربت حنی کا
 و پذو لصینحت دی پیغرافت کی مفید و موند کا او بکله مجلسی داشتایا و پیغرافت
 د دسر و روی کاتب الحروف کله کله دی و یعنی او اشعاری اروی او سن و خلو شیخ
 کالودی او سده دی پر عکری پوچ دی خود گوائی مسرت کا او مجلسیان کی
 پر صحبت نشاط بیا مری پچا لوکن اشعار ارتقا لی لولی او عصی کافعیت
 کاتب الحروف د خدیود قصه د ده پی دی لفڑا ند گین نقل کا پھر کتاب له طرافت

بهم خانی لوزی

عقد و سوی او داون

خواهی ز خوب سوه
بچدهی هرا سوه
خواهی ز قصد سوه
ای زمایار نیکنخوی
خواهی ز قصد سوه
دسوی سری الفت کا
خواهی ز قصد سوه
ژوندونی پسرور کی
خواهی ز قصد سوه
دوستی کی در پیش بان
خواهی ز قصد سوه
ساتنی دابر وی کا
خواهی ز قصد سوه
داون دپاری دکم
خواهی ز قصد سوه

خوب و نیزی یار او داون
یوسوی داون اشتساوه
پاری هی کوله یوله بلکی یا راند سوه
داون دویل چه سوی
بی تایی بنادی فست شید او وحی می پایند سوه
نمول همی صحبت کا
شیدهی بسلیتون نکای یوله بلکی مرد سوه
سوی داون پکور کی
عقد بی شروع که هر سهار تو به خدمت سوه
سوی تل سلیمان داون و
خیلوی سوه هی پینگله پیر پیری پندر مدد سوه
داون یهم عزت دسوی کا
دیار و زی و پاره بد مقبول نه بلید سوه
یو و وحی سوی سلیمان که
خلوانی را بزر کرد دسوی نهود سلیمان سوه

می خواری و لید پور تد
خورا خوب به قصد سوه
می خوش و لبز و ایند وه
خورا خوب به قصد سوه
خندی منو پور تد
خورا خوب به قصد سوه
با سوی خلاست کا
خورا خوب به قصد سوه
با مید پچ لبز پیش اسی
خورا خوب به قصد سوه
چه پیل کا پلیتی اسی کا
خورا خوب به قصد سوه
عترت لدی گفتار کا
خورا خوب به قصد سوه

اوین راعنی دسوی کور تد
دانگ په هی شان و پیچ نه خای یود گونه سوه
راوری خواره وه
دانقوله پهی رادر لد اوین یوه کوله سوه
اوین وردی ولدی کور تد
سریا نوی خای نه در گودی قولد شرمنه سوه
سریا نوی بجیت کا
ول ستاد اوین خدی پچ دستی سره تو ده سوه
پچ بسری اشتاد اوین سی
دا اوین دپاره بنایی پچ پیدا یو ماشد سوه
هر قوک چنیارانی کا
هر چاله معا سید اشایی او طریقید سوه
پچ قوک معا سب کار کا
لد چل قفره سند و هر چا پنه را اوین دکوه

ذکر درستم دوران شیخ سالار عالی تبار زبره از مان سیدالخان ناصر
 محمد هنگام الدافت خان ناصر روایت کا پیر سیدالخان دا بدل خان روزی او
 بازی خوازی ناصر دی پیر پلاری او سیدی پد و یلد کسی پیر دوازیخوا پسر بی خواهی
 دی هنگه وخت پیر سلطان ملخی قرقی استقرار موند اولد غزنی تر جلد کا
 کی حکومت کا نز باوی خوازی دا بدل خان سره داغل او پد انتخی سکوت دکا
 ابدالخان دعاوی خان تو خی سره پد سخن وقت له بیگنر بیگی سره دقتنه بار په د
 صفوی پادشاه نجفزاده جنگلند و کول او ندی پرینتو پیر کلات حکومت و کا
 سیدالخان په دیگر لی پلار رزوی و پیغمبر اوت او شجاعت زده د روزگار رسو
 او هنگ وقت په حاجی میر خان علیین ملکان پقند کار بخوبی گرچین خان بیکلر بیگی
 دوازه سیدالخان ناصر د پیشتو د بنکرو سپه لار دا د د نوسلی و د ملکه
 مردیمه کله فقه تغیر و خاصت حرمت و خوا د فارسی کتب په د میر میخان پرورد
 هنگه د صفوی بنکرد قند بار د خلقه انتقام تدراغل ف سیدالخان ناصر
 د حاجی میر خان نجفزاده پیشتو سپه لار دا د خرواده د صفوی بنکر په ترسان
 شیر د دو شرل پدی هلو لو جنگو سیدالخان غایب د فاتح وا او پد د لارو د کا د شبیعت که

شهرت و کا په حاجی میرخان علیین مکان وفات سو لاسیدالخان عائیشان
 و شاه محمود سپد سالار سو او پر اصیفهان کی میرغل و کا دصھر یا نو چنگلو پرتو دو
 میدان غایب او خاتم سرخی اصیفهان فتح کا (او دینهنان کی مهور دی
 نقش کا په سیدالخان ناصر په سخن وقت په په جنگلو ی گرفتاری نہ ده
 اوله حیص و بھی فراغ و استواری ویل او دعشق سندھماں کتبی اوس
 په په سہما قود امور په اصیفهان کبھی سخت دی دشروع یو فرصت ی نسته
 او درجی ی تیرپنی په ہی چنگلو په رسم ہم ختنی دار کا دسیدالخان
 لہ استوار و فتح دند بدل سخز وند کبھی کابدم په دانتا ب دده لہ ذکر خالی
 نوی او دوی نخان عائیشان بذکر هرین دی
 بدل دسیدالخان عالی مکان

یار مالہ ہی گرانو + راتید تر تول بہا نسو
 نور نہ دینم پست کو + بخان قول راتد جانان سو
 اوی زلفی داوبن دی کری پیرخ د را پھری کری کی
 سری اشری پ دیدندی باندی پرکی کری + گرزی پیان غبی پھونو نو گئی خزری کری
 په اور دو سو میارہ را ته اور تانہ بوتا نسو

مین چه اشی مکا

شمن دستمکاره خوشحال زیون بزرخی کا + لندی لری دور بخیو دیانو عنشق کاره ۸

پرمهر می گوره طفقة دلبر و تیر نهان سو

مین پرلو یوغرو بخی سرخور پد نخیو شپو بخی

وزی لاره طن وطن پرین دی پر جیو لو بخی + فریدون ناری و کاپنا و رین پد غسل بخی

صالی رضیب نسو نوره ز پر دل پد ارمان سو

ناری و هم عالم دشچی تر صمجد ۳

نانوان و سلیون یکم یو گرد نلرم دم + بستا مجی نصر فخری راهه زمانه ز پهند

نظر پر ما غریب که پر تا خون می تا پنچانو

شبهم پر گلو بنکاری زما اینکی دا ری داری

خوناب بخی ستانه زما په مخلکی لاری لاری + تمام شیم تیره پر اپناری ناری

سیکاره سوه چه محبوث یکم لیز تو بخی او سیا فسو

بوستان بخی زیاده که دنگین په او بنکوز ماد که

۹۰ پر اپر لکتر دی چې بلول په تاشادی + په بینه بی زمی و خادو دی قدوا یی چکدا

شیخ بلمتوں یېم زه سیداں امدو بیا نسو

در بیمه خزانه پد بیان د بنجخو چد شروع نی و بیمه دی

ذکر دعدهت پاه ناز و تو خی هی نقل کا په ناز و سلطان ملخ قوچی لور وه
 چد تو دی پد سهند چهاری بیهود طای تر نزدی و پچه تازی فرمیه دی سلطان ملخی
 پد بیهود وقت د غریشی تر جله ک د اقوام مومنه د او پد استقرار لی حکومت کام عاصم
 ده ساری دی ذر لود اونازو په کوچنی والی لاد میر منود پیستنوا او سین بندیره علما و خانه توست
 دکا او میره هنج، ارتیزد و د چه نادیندی میرانی او شنجاعت او سخاوت تد بیران و
 روایت دی لشقدر او بیانو په سلطان ملخی و سورغره قد نزدی چنگی بمن و مر
 او صاحبی عادل په ناز و درور و د پلار پا شقاقم بجهک ترولای کلا او کوری نازو
 تر پر لیستن او په بیهود وقت ناز و تو ره په لار کرد او د بیکی لیمو خو ا ناز سره دی
 کور او کلا لد تا پاک د دینه ناز و ساتل ما ته ضلیل پدر حکایت کا په نازو
 په میهمیتا او غریبیانو سافرانو په بالند معروف قد د او هر وقت په په په زمی بد د
 سافرانو قافلی راغلی د نازو پیر کلا دی ای ول پد سوه سو و سیمه به دی روز ل
 او د دی تری د و دی ور کوره په اچه بد کانی ندر لود بیاسی د ور کا ده
 او د سخاوت نویم دی لد خبر تر کوسانه خپور سو نازو پچاله د بنالم خان

هر تک وه پیو دکرم خان و او دیپو تکو بنالم فضیل په من و روح پادشاهی دقتدار او
 اصحابهات ددوی ده لدی شنجره ذلیل بخودی او نازو خلور زامن در لود په مشری
 حاجی میر خان او فوز عجہ العزیز خان او یحیی خان او عبد القادر خان دهی
 هی روایت کا محمد کا بخت الحروه لنجبل پلاره په نازو انا عابده حماشو شهی و دا خلپو
 زامنوندک، لتوں عمر په او داسد شیدی دیکمی (او په علیین مکان حاجی میر خان
 قول دسو خرب کولید په شیخ بستیتی روحنه اوهد علیید ورتداویسی دازه کی سند ترمیت
 که په لوی سی لوی کارون بد و کا او پیز بیارت دبیت اللہ بیجان مشرف کا، ولد سل
 هی پیدا سی پادشاهان په دین بر دن کا نو حاجی، میر خان په وزین پدی مورکی
 پدیانت دو عبادت سره لوی، او دین فرائیق کی لتوں په اوس کال در درسته ول
 او هر کله هی ده نه لصیوت کا په روزید دشیخ بستیتی نیکه دس اسد سه قول ست پیچ
 بسن دهی لوی کارون نزو په لوی شئی دخدا آنی سعادت او د خلقه خدمت کړه ته
 خدا کی پیړ آئمکی د دی دیاره په لوی کارون مترسرا کړی او خلق اللہ پیغمبر
 ست آرام و کاروایت دل په حاجی میر خان علیین مکان بد هر وقت ویل په
 زمانه، ماقه دلو بیو کارو د کولو و صیلت د کا زه با به هی کارون و کرم په په
 مسے اللہ بھری توسه د خلما نو زد هملیم، شغوره فوی مسجد، د شکر و کوہ اوږد

حضراتی دا سیغه کار و پیغمبر ما تنه سورسپارلی و او وصیت یک کری و دانخستاد عبادو
او بینه چاند خدمت و پیغمبر مادر سره کا زما پیغمبر هی و ویل پیغمبر نازو انا علاوه پیغمباو
او شجاعت او عبادت هی ارتقیند و پیغمبر خداوی قتعه لی خوش بینا جات کند بیز
اشعار ویل او دیودیوان کی در لود پیغمبر دود رزه بیتی نه پیگنی ده او سلتدی بند لفه
ادا کری او داسی هی ویلی و پیغمبر ناریندی هم فشی ویلاک او دندربایعی پیغمبر نازو
آناده ماله خپله پلار در دیده لی وہ الحق پیغمبر بایعی ده

رباعی

سحرگد وہ دنرگس لیمید لامزه	خاچلک خاچلکی لسترگ تھیڈه
ما ذیل شردی کنبلی گلولی ٹرلیک	ده دیل ٹر وندی دی یرہ خول لخندیہ

محمد اللہ علی الماخین کلہم الیوم الدین

گر در شہوار عصحت حليمید حافظظر حليمید در خان علیین مکان خوشخان
تحکم لوره پیغمبر عبد القادر خان فتحک سدکه خوز کیده زما پلار هی روایت کا
پیغمبر نه بخونه دلار سیم پیغمبر وقت دا پیښتہ ٹر وندی ده او دصل پلار پیغمبر نه
روجید علوم دلوستل او بیا د شیخ سعدی لاہوری رحیمه احمد علید مریده سوہ او
پنیل پلار پیغمبر عبده القادر خان پیدا لاسی بیعت دکا پیغمبر سیم د شیخ در ران
خلیفہ

خلیفه و روایت کا په حیمد بی بی فاضله او عارفه مجسم ده او په سرا پرده
 دعویت ناستده میره یادی کری او دخان عبادت کا او دخیل در رور عبادت
 خان پکور کبینی نزو شخو تدلستل کا او قرآن عظیم ی هم پاید دی زما پلار و دیل
 په طیمه بی بی په پیښتو بند اشعار هم دایی او پچل عصر سرا مد اقران ده
 او موذوناف دی پیښتو اشعار خوبنوي دلصفوت او طرفیت کتی تول
 توستلی دی او هسی دایی په مشکلات دغتوی شریعت او مکتوبات دلخترت
 امام ربانی قدس سره حل کوی د حیمی په اشعار و کبینی مجازی عشق بز بکاری
 بلند قول شروعندی دل حقیقت پر لار ردی او د محجوب حقیقی صفت کا د غد
 یوه بدل دی زما پلار ماند د دیل په بخزانه کبینی د اضلوم رکن الله علیها

غزل

پنه همینم په ممتاز که فور جهان شوم	داشتی بفکر خوبند هی شان شوم
شنا خوانند پچو زنگد در جهان شوم	پهی کرمه ستا پهند سر فرازه
مر بلند د مر محمد عنوندی سلطان شو	په مجازی دایا ز دلا پی لز پهند
د بحال په ننداروی شادمان شوم	و هر جا و ته په گوسم واره دی دی

غیر قدر نزدیک شو | پر خلیل و پر عدو باندی کیان شوم
 حیلی دخواز تکر زیات لحد شو
 پر دی بسیل بیاره نگاپه گمان شوم

۹۰ کرد عارفه کامد بی بی نیکنخته داعصت پناه او عارفه داند دشنه
 ۹۱ طالع داد لورود پقوم محو زی په پاشنخز کتبی کورنی او پلا رینک دهن زیلو
 مرشدان و هی و ایسی کاتب الحروف محمد په زما پلا روایت کا پچ شیخ
 امام الوبین خلیل عنور یا خیل پیش کتاب اویسی افغان بی کنکی دی په
 شیخ العدداد لوی ولی دا لوری نیکنخته په پچتیقت هم نیکنخته عارفه نیخه
 ۹۲ و د علوم دینی دلوستل او پر یافت او عبادت دخدای غریر کا په
 ۹۳ سنه هجری په جمال الدنکار شرعی دشنه قدس قدس المسرو را غله
 په دخراجه محمد زا په خلیل منی زی زوی او عارفه دخدای و په
 ۹۴ بسنه لد بطن غوث الزمان قطب دوان شیخ سیان قاسم افغان په بدنی
 بنس پیدا سوا او داشتی سمعرفت دصدای شررت و کا په پسند او پیشتوخوا
 ۹۵ شهور سونقرن کا په شیخ امام الوبین هم ددی عرفان داولا ددی او دی
 ۹۶ مکتاب داویسی افغان هی کابنی په بی بی نیکنخته په دخدای عارفه او را بعد

دزهانی ده یو قتابی کنلی ده چه نومه ده ارشاد الفقر او بید ده قتاب
 ده هی لضمیتو نه لی شر ویلی ده، چه فقر او عباد الله ته مفید ده داهنی ده
 چه ملکه هجری تمام سوی ده اوز ما پلاری لشنجه لیدلی وه پد بشو کنی
 هند وقت چه ده تملکی و پسغه دیگه خای دخنه شرع نه له سخن قتاب ز مام
 د پلار پسیاد وه په ماد لته حنی نقل کول چه قتاب جی پذکر د عارفه دوران
 زمین وی

شتوی په لضمیت کښ

پزره بنا دشی ای مومن	پلاره په باطن سین
نلا هر زده پا خوار کرده	پزره تهیک شده لد یقین
شکر صبر پر سر حال کرده	خودنمای مشد خود بین
شید و روح بد پر کرده	کد خبرشی له سمجین
سمجین خای دخودنمای	د بی نکار او د بی دین
لد بینه خای امان رانی	یا الله العالیین

بل لضمیت و لهما ایضاً

د خدا ای حق ته غایه کنیز	لوزی لوزی دینا پرینز ده
--------------------------	-------------------------

پا خلاص کی جئنی لیزد ده
سرد یار پرضا کبیزد ده
زپه پذکر دیار بلین ده
اومن بیز کی جئنی دیزد ده
کرد او منی کود میزد ده
دلقا پرلوری پسیزد ده

دنیا پاقدله هرچاده
خو قوت لری پچا نکی
خان بعد خود ترغورد
کمل دنیا بد و سند شی
لتوں عزاداری حسابون
دنیا ترک و همه که پوهی

ولهها الیها "رجھجا اللہ

یخدانتی ہو سیزد
و نیکی تند ولایتیزد
بدی کمپه و پوہ بیزد
دباران پدد و دریزد
لگنا راتیریزد
پزار یلو تند ژریزد
لد غضب دویزد
پطلبی و بنوریزد

پطلبی اور بیزد ۵
تجملہ بدون فرت کرہ
پد نیکی کیز خلاص کرہ
پر گناہ لده اور مسترگو
پر بارب العا لمین
حدای بر جنم پتا و کا
بی پروا و خدا استہ مشد
بر غد فعل پچھی حق دی

ذکر د میر منی و حسپ او نسب بی بی زینب ا طال اللہ تعالیٰ هئا
 بی بی زینب د حاجی میر خان علیین مکان لور وہ پھر لکر چینوالي ی
 پھرم کی دعویت او حفت نوست و کا پسلہ سیده چہ قرآن کریم ی
 نوست د احکام اسلامی او فقہ ترا بوندی ہم دلوستل او دفاری
 مشہور رکبت ی ضبط کول است د علومی ملا نور محمد غنچی دی پھر دیز
 عمری مخدرا تو تد د حرم درس لوسی دی ہسی روایت کا پھر بی بی زینب
 قیرہ ہوبنیارہ او پیغمبر ہما تو د امور و عالم د مخدود ده او د پا د شاہ بمحجا
 شاہ حسین پا مورو کی تدریس کا او پر کلد پرای صاحب مشکلات د امور و حل کا
 او پا د شاہ د زمان ی پنجرو محل کا او لفایح ی اوری د اور مشہور د صوف علمند
 سند بند شرودن ہم ولی ا او د موزونا نوا او شاعر انقدر کا دواوین د
 مشتری پر کلد لعلی او لمضا یعن شیرین ی کام شیرین کا عمر لچیادت
 خدا ی او تلاوت د فرقہ ان شر لفیت تیر وی او مخدرا تو د حرم د پا د شاہ
 تد درس او کبیل او لوستل درستی نقل کا پھر د شاہ محمود بحثت مکان
 د مرگ حال قند ہر تدریسیک نو د پا د شاہ خانہ ندان عالمیان د تو ل محجز

او محجز را تو د هرم سازی او غلبانی کا بھی زینب په واقع د ورورد
وفات او ریدله در یه عجذت سوہ او په ظلوت د قرآن او لمانخه دی
تسکین وکا د تسلی در ۵ او هسی و میرنہ دی پویر د خپل و رو مر جوم دو میله
پھر زده د لسته نقل کوم خدا د تعالی د تعل نخوان عایشان د پارشا^۰
ظل الله شرونندی ولای اونجنبش

مرثید شاه محمود حبنت آ شیان

پنج سو په ورور تیرلدیا سونا	قندہار دل په پژوا سونا
زهه می پویر کی جبللا سونا	چهشا د محمود لما جلا سونا
دارون بچان ران تو رسم دینا + زر و د بیلون پیچ کرم دینا	ہونک غمجن پدی ما تم دینا + د پا پھی هاج جوہر ہم دینا
چه شا د محمود تیرلدیا سونا	قندہار دل په پژوا سونا
خوان و میره د توری بخک دنا + د لار د کام بسام و ننگ دنا	دنبن لدہ پوینور ننگ دنا + پرمیدان شیر و یا پنگ دنا
اضرس چه مرگ دده پخوا سونا	قندہار دل په پژوا سونا

مُحَمَّد نَبِيُّ ازْي خُورَثَرَی + پَرْمَگ دَنْقُولْ كَلَى كَوْرَثَرَی
خَلْپَوَان لَاشَرْ پَاچَادَه دَرَرَی + بَنْكَرْسَاه دَلَّى سَوْرَثَرَی

پَيْتَون دَيْتَولْ بَوَا دَيْلَا سُونَا قَذَهَارَوَايَه پَشْرَيَا سُونَا

اَصْفَهَان بَاتَه تَاجَ شَكَرَ عَالَمَ + بَهْ شَاهَ مُحَمَّد سُونَشْ لَغُورَ عَالَمَ
پَيْتَون لَغُورَسْتَارَه لَوَرَ عَالَمَ + رَاسَه دَنْجَنْ بَهْ بَسْخُورَ عَالَمَ

چَهْ پَاچَادَه دَلَّهَ دَيْتَون گَدَا سُونَا قَذَهَارَوَايَه پَشْرَيَا سُونَا

بَنْكَرْسَاه بَيْنُورَلَيْتَون دَلَّهَ دَيْرَيَا + بَنْخَادَه دَنْجَنْ كَاشَاهَ مُحَمَّد عَالَيَان
بَاتَه دَنْجَنْتَه دَنْجَنْ دَلَّهَ دَيْرَيَا + زَرَهَيِ رَاسَه سُونَشْ كَاخَنَيِ دَنْجَنْ

وَايِي پَيْتَون اوَسَه بَيِي پَاچَادَه سُونَا قَذَهَارَوَايَه پَشْرَيَا سُونَا

اَسَهَان بَيَادَه شَسَتمَ كَا ثَرَلَهَنْد + دَشَلَادَه تَاهَ بَهْ دَيْتَون وَبيَند
دَنْجَنْ دَيَا زَعْبَرَه بَيِي كَا نَجَرَهَنْد + بَهْ شَاهَ مُحَمَّد دَهَ بَقَبَرَهَنْد بَهْ

بَرَكَرَهَه شَورَه غَرَغَه سُونَا قَذَهَارَوَايَه پَشْرَيَا سُونَا

هَوْ شَكَرَهَه بَهْ شَاهَه مُحَمَّد شَهَه سُونَا + پَيْتَون سَاسَيِ لَويِ سَاهَه شَهَه سُونَا

دَه اَصْنَعَهَان تَرَ فَرَاهَه شَهَه سُونَا + پَاچَادَه وَصَحَّهَتَه شَاهَه شَهَه سُونَا

پَيْتَون بَهْتَمَه فَنَا سُونَا قَذَهَارَوَايَه پَشْرَيَا سُونَا

محود خوان دی ولی ولایا + لخته قنایه مذپر شه سوی جلا
اصفهان وی پاترسونا لتا + سرد را پور تکه په شکمی اعدا

دینیون ولار بیاشاده سونا پژوه اسونا
قند بارواره پژوه اسونا

او دم ناری دغم پچ که مین فریاد + پستون پیرگر دشنه محمد سو بر باد
در چون پچ قل همو بی دمن سونا بنا + دساند و ببغ دی چدرا او پین که با

ماستم زده پیر و برنا سونا
قند بارواره پژوه اسونا

وروز مقود تامور کی جنت + در دکی تاند پله مرگ راست
روح دده سباد پلوی و روح دهی + بخ دده رون دنه ای پیغمبر و رحبت

د خالق و حجم مثل پردا سونا
قند بارواره پژوه اسونا

زر د شاعره برگزیده زرخوند زرخوند دلده دین محمد کاکه لورده پد پچوا ای
کسبی او سید داد پیلاری د کا تحصیل د هله مواد د فضا است احکامی زده کول
او د فضحاء د شماری او لر مثل زرخوند پچبالد د سعد الدین فوز رزی و د پچه زر زیانی
زاده ای هدیود او لر لعله ه پیز خاوند ان د مامه هی نقل و کازما پیلار چه زرخوند

د شیخ مصلح الدین سعید رحمه الله علیه کتاب د بستان لر لر پیشو شو تظم که اونوم

۹۰۳
ی و بوستان دپنستو په دا کتاب ی په مسکنه هجئی قدسی پایید و ساوه
او نتوں نکات عارفانه اد فنی سچ جیلمندی په دپنستو کول علاوه پردی زرغونی
لهذا شوار او غز لون بهم دهیل او پیزره د فضحه ای شهرت د کاهی په موزونا فو
دروزگار بی امشعار لوستل او دپنستو په بوستان بی سیر تکا او طونه دیند
او لفنتیت بی لغه لول هی وایی په زرغونه کمالداره مشهد و د خلطی خواراند
وا د کاتبا فو بی له حسن خط اقسام د خط زده گول زما پلادهی و دهیل
په په مسکنه بیوی ما د زرغونی پخته بوستان دپنستو دلید په خیل اشعاری
پختن به خط هی کبیل د چد مظہری د خط ته عاچز کا او د غد و علایت له مشهد
کتاب زما پلار رحمه الله علیه پیا دو چه زهی پخچ آنہ کبیل کابد م

حکایت له بوستان دپنستو

په داشت ده هم خوبند	د اختر پورخ سخا
بایزید په د روید ا	له حاسم را و تکی
پکوشه کبیلی تیریدی	ایری خاوری یا لام
را په کلمه نا پا م	بنخ او سر کاسو گکه
پا میرو پنخا و رو خبر	

د پنجه بخ په پائید و سو	بايز هي پشکر کښو سو
پچ پا در کی سهم نسکور	پچ زده و پیم دبل اور
یا به لب شکوه کوم	لداير و بد خند بد و روم
لدرینی ٹھان پر یکر	ہو پور بازو ٹھان ایر کر
ندا یتندنسی کرای کتل	شوک پچ ٹھان تند گیری تل
لو ضربه پکار نه	دویں تل گفتار نه

قراضع بد سر لور کا
تکبر بد تل چور کا

ذکر و عفت هراه رالبعده حال ددی شاعره مانندی معلوم سوی
خوبی خند پچ شبکاره ده مخدہ هسی ده پیدا شاعر دقنه هروده او پد درا ن
اد محمد با بر پادشاهی ثروند گا هسی وايی پچ اشعاری حمیر و دیوانی
در لود دغدیه ه میله ریاعی مانند صدیقت اور فیض محمد طاہر بھر یانی و میلد

پیدا زده کی دلته پخترا نه دانقل کوم

رباعی

آدمی محلی و تدریستون ^۶
پادر دلمکی سوی ایون کا
دو زخی روحی کا پرخی دلمکی
ذمہ دیند بند دلمکی سلیمان کا

خانم د کتاب پد بیان دحال د کاتب الحروف
حیر فقر محمد بن آن مولف د دی کتاب

ایشی محمد زوی داد د خان زوی د قادر خان بقوم هنگ په ز هوب د که بول
صل نا مرغده و چ زما بیکم قار خان لبعندر جای راغی سیوی ترا د سلته
و سیدی بسله ثابت په تائشاد رسیب او قسمت راغی د قنداب پخوا کشو
پکای د کوکران استوند کوله او پیشیدی وزاعت قار خان دیر سهری
و بیس د ۴۷ کافو پد ^۷ لامه بجزی و نات سواه په سجه بھی چ کوکران
نویسی بیخ سوزما پلار بهد داود خان نویسی پیکار ^۸ ۲۹ نلد بجز په عذ دوزان
زربیز بیلی اوه په آوان د صباوت ای معلوم درستگی او د پکنل سصر په سوزنا
او فصها و علما و ذمہ دند و اه دیر سهری قنداب تملکی او د کسی نزدن او بند ^۹

او دیرنک ام پیشود او نوز خاییون کی لید لی و پسند وقت پیغم خان علیین مکان
 حاجی میر خان پیغم بارگین دیگر گین خان سرد جنگون کول نوز مایل رهیم پیغم
 جنگو و کمی طلکری و در مره تخد نولد قدیم زما معرفت لدی خاندان دیر دی
 دوا خداوندی لرم پزیره پلکار علیله بجهن پکه دصفزی پا دشاد بنگری پر فتفا
 راغلی نزد حبنت مکان حاجی میر خان نخوازما پلکار دولا پا او پیغراه اوستانت
 هاد حبنت او نوز خاییوی پیتند د حاجی میر نهان مدتد را و غوشتل او له سنه
 پیغتو سرهی مرگی دکنی داد دیر پیتا ند د نوز نزو او بارگز و او اسحق نزو شفری
 رول دخان او پی خسر و خندی پی غلبه کا او پید غو جنگو ز مایلور د حاجی میر خان
 حبنت مکان نخوا سپد سالار و پسله وفات د حاجی میر نهان مرده مغفور
 ز مایل ر پی ۱۳۶۴ الله همچوی وفات سوا او پیکو کرات د پیل پلکار سره نفع سو
 در غذ مرحوم رحمة العظيم طبع مستقیم در لوده او کلد بیز شرون نیم و میل چه
 د لند تینا دده دوی ربابی راد رسیم او دار بابی پیغفت د تجنبیس بی تقدیر

ربابی

او پید فحاحت هم مشترکی

چهد دجا پزرو دک او د دینی بلسی

دوا دبلک میند که تل دزرو پیلسی

ربابی

رباعی ولد ایضاً "رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى"

که دین و میت تعلیم خانی دزد و تخریج شورک پسند دین تا لد کو از یا و پر تخریج
دری و لد زر و که دین و میت خانی پسند کرو و دنخشم لویدی تا لد که و تخریج

اوس پسندی بزر حال دپلا راو نیکد و گیش نر خصل حال هم کام م او دنخرا منی
لید و نیکی پچش و مس زمار است دی نابودی دینا تریعی قرلدی واقع سوی و پی
۱۱ در جب ام جب سعی ام سعی بخوبی پکو کران گئی دمن تقدیز و رسیدم نزی
پادر درسی رانه شروع کا دوسترا تسلیم کاں هر دعمری دوستلا احکام
دوین او خقد او اصول او تفسیر او دفعات علوم که دقا فیدا دعمری من او
بیان دو معانی او نوز پس زیا پلار مر حوم وفات سوا اوزه پی تفاض دیا شغل الد
دامت سلطنت شاه حسین را علیم دقتی بر بن رتد دوست دوست بد نظر کیما ام
د پادشاه اسلام بی دیم او بر کله پا صان او ساخت دی خانه دنی
مر بندیم علیم تیری دی پلوستو او گبندو دکتی بولدمختو دجهان نبلد ببر نیز
او مزدیمه هم خوبی نکا بیلیدی اشغالو په بل شر پدی او عاقو دعمرچه می تیر که
می شوکن بون می و گبندل پچیدی ولد دعمر شخ دعند خدا نمده دل نوز دادی می کتب

کتبنی دی په بایان د علوم د فناخت به خلاصه الفصاه ده باشد سی او به
 کتاب می دهول علوم د فناشت په پستو د خپلو پښتو طا باره مزد پاره خذ رسه کړو
 بلکه زب دی کتبنی دی په بایان د طباعت او علاج په خلاصه اطبع لونم دی په
 ۱۳۹۷ مسند بجهت پهنه دندان ب دپاد شاه عالم په مدظلده بخ ته پیشی کا
 سل طلادی کی ماته حلده کا او هر کله د اسی مراسم د پار شاد د دی فیقر غریبی
 د پردی او رکان د دولت اجد مت هم پردی فیقر د مرمت نظر کا خاص بیا
 دها در خان عالیکارن په من درج پقنده هاره د غرباو پر سرطل درخت دی خالق
 دی غریبی کا مالدیو د یوران د شعاره هم تدقیق پدی وقت کل مژد او هر دن
 سوی دی او غزرنه او وقت په د دبای اری کله چه طبع قادر میل د شغرا دوینا
 کاشرون کابه هم او موزونان دروز ځماری خوښی کله چه د خان ستینه
 سه نهاده او پوکان دری کار ځمار کا نه پنځزانه کی می خپل احوال و کیښ په
 دی کناب د پرې نکلی یاند د عاد کا او هر وقت می په دعا یاد کا خپل د یوه غزل
 هم د لته د منوئی پطود کابه هم په پر صحید دروز ځمار سیا د ځاروی نور
 د مشا رسی په یوران ښی یو همان دی شایعات د علم او شغري لدیوان لوی

غزل د کا قبای خروف غفرانیه بز بز

ساقی پا خد و سرمه ملوک د ک بیو جام را
 بیلند میود بخوار تنداری شکریم
 دنیا پا تارده بنا دی هو بیو گردی ده
 د بیلیون پتار یکو کی نه زه بشین سو
 نه کامیود دنیای کام را متربخ کا
 نه فشار طسته نه مستی نه زندی شده
 تالغنم نآ رام بیم آرام را
 پیری سود خوبی بند پیغام را
 بیو گردی سی خوبی کدمی آبی انعام را
 رنگ امرد جام د میو نظلام را
 پهی خوبی کام تر خد و مان کام را
 آچه سهم نه بخدا و بد علی الورا حام را

پاو بوقی سوی زری همی لبر خوار اتود که

محمد تد او رد ک بیو هی جام را

تمت اتفاق ب لجون الملک د ک بیم اغفر و راحم نه تند و قارید و من نه حق علیا
 د ارسلوحة و اسلام د محلى رسود و علی آلد و دصحابه د بحیین کتاب شناسم
 پوچخ د بجهی عمد شوال المکرم ۱۴۳۷ هجری پنده هار بین او معرفت

محمد هر تک بیم فارغ البال سو الحمد لله حمد

بنایرخ د هم باه بیچاره اداد سند کیهار و دو صد و شت پیچ بجزی نه سند

از مجررت و مسوی خدا اصلی احمد عبیده سلم بمنحط حیر فیض لشیر نسقین
 سور محمد خروتی برای عالیجاه رفعت جا بهجا ه مردار عالی تبار مردار
 مهردل خات قلچی شد یه هر که خواهد دعا طبع ۱۳۰۷
 ز زند من بند دگنه گرم این کتاب را احقر انسان س محمد عباس
 قوس نای در شهر کوسته بلوچت ن خاص از برای عالیجاه تجارت نشان
 حاجی عمر اکبر قوم ہوتکی قلچی کرد ۱۳۰۷ میلادی بحری با تجیال تمام شد

بنی اسرائیل
 کلیسا

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library